

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

ΘΕΑΤΡΟ ΒΡΑΧΩΝ

ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ

100 ΧΡΟΝΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

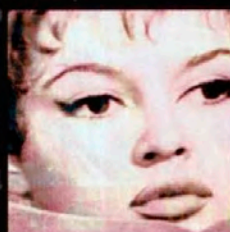
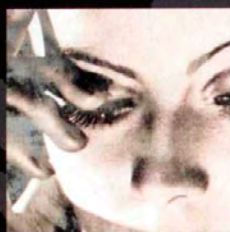
"ΟΙ ΩΡΑΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

14 - 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
Πέμπτη 14 - Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου

"Οι ωραίες της νύχτας"

14 προβολές με πρωταγωνίστριες μερικές
από τις "ωραίες της νύχτας "
κι επτά γυναικείες φωνές
να μας ταξιδεύουν
στις μουσικές και τα τραγούδια
του παγκόσμιου κινηματογράφου.
Φιλοξενούμενο το ελληνικό τραγούδι.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΕΚΑΤΟ
ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Δ Ι Ο Ρ Γ Α Ν Ω Σ Η :

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ,
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ
ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

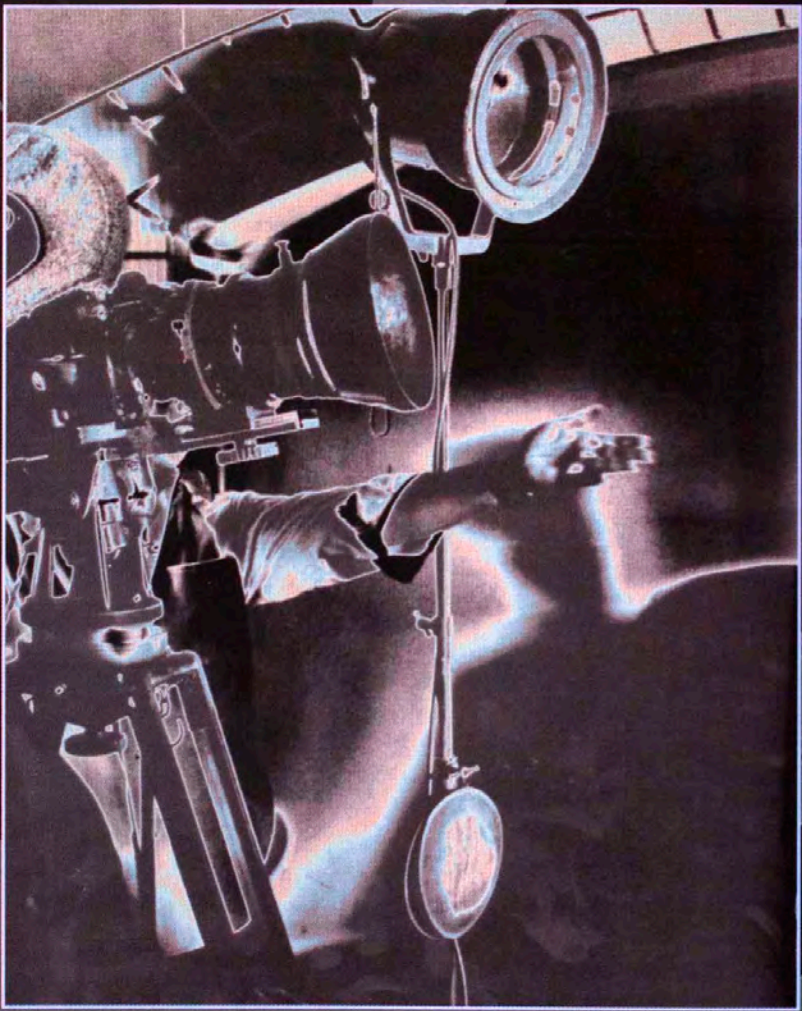
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

ΜΕΛΩΔΙΑ FM 100

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

αενόραμα

Ο κινηματογράφος γιορτάζει τα πρώτα εκατό χρόνια του. Εκατό χρόνια ονείρων, ανθρώπινης επικοινωνίας, εκατό χρόνια της νεότερης όλων των Τεχνών.

Και τι πιο όμορφο από το να ξεκινήσει η γιορτή σε ένα χώρο όπως το Θέατρο Βράχων ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ με ένα αφιέρωμα στο πιο γοπητευτικό κομμάτι του σινεμά: τις γυναίκες του.

Γυναίκες ντίβες, ΟΙ ΩΡΑΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ, σημάδεψαν τη μεγάλη οθόνη με τη λάμψη τους και σφράγισαν την καρδιά και τις αισθήσεις μας.

Νύχτες μαγικές κάτω από τον υπέροχο αττικό ουρανό συντροφιά με μερικές από τις πιο όμορφες γυναίκες του κόσμου. Μνήμες σκοτεινών αιθουσών, μυρωδιές θερινών κινηματογράφων, άλλες εποχές, εικόνες τρυφερές αισθησιακές, λυρικές αλλά και κωμικές...

Κινηματογράφος όμως δεν είναι μόνο εικόνα και άνθρωποι, αλλά και μουσική και τραγούδια που φέρνουν στο μυαλό μας μνήμες από ζωές που θα θέλαμε να ζήσουμε, σκηνές από ταινίες που θα θυμόμαστε για πάντα, στιγμές που σημάδεψαν τα πρώτα εκατό χρόνια του Κινηματογράφου.

Θάνος Μικρούτσικος

Υπουργός Πολιτισμού

10.8.1995

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
ΘΕΜΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

Πρόεδρος	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΟΓΚΑΚΟΣ, Δήμαρχος Βύρωνα
Αντιπρόεδρος	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
Γραμματέας	ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
Μέλος	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Μέλος	ΛΙΛΑ ΣΥΜΕΩΝΑΚΗ - ΔΑΦΝΗ
Μέλος	ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ
Μέλος	ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΚΟΥΚΟΥΡΑ
Μέλος	ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΛΑΣΤΑΡΗ
Μέλος	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΗΣ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

Υπεύθυνη Οργάνωσης
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΑΡΡΙΔΟΥ

Δημόσιες Σχέσεις
ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΓΟΥΡΟΥ

Γραμματεία
ΜΑΡΙΑ ΔΑΒΕΡΤΖΙΚΟΥ
ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Διαφημίσεις
ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΑΜΟΥΡΗ

Οικονομική Διαχείριση
ΓΙΩΡΓΟΣ ΥΕΤΙΩΝ

Εβδομάδα Κινηματογράφου

Κείμενα:
ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ
ΝΩΝΤΑΣ ΜΑΝΩΛΙΤΣΗΣ

Συντονισμός
ΦΛΩΡΑ ΠΡΗΣΙΜΙΤΖΗ · ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΓΙΑΤΣΙΟΣ

Ελληνικό τραγούδι - σχεδιασμός:
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Υπεύθυνος Ήχου
ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΑΛΛΑΣ

Υπεύθυνος Φωτισμού
ΡΕΝΟΣ ΒΑΡΛΑΣ

Ηλεκτρολόγοι Θεάτρου
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΟΥΡΒΙΝΟΣ

Τεχνική Προετοιμασία
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΠΡΑΙΟΣ

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Εντύπων
ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΛΕΒΙΖΑΚΗ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΒΥΛΟΥΣΑΚΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΒΥΛΟΥΣΑΚΗΣ
ΕΛΠΙΔΑ ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗ

Φωτογραφικά Θέματα
ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΒΥΛΟΥΣΑΚΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΒΥΛΟΥΣΑΚΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΒΥΛΟΥΣΑΚΗΣ

Διαχώριση
ΟΣΤΡΑΚΟ Α.Ε.

Εκτύπωση
"ΕΡΩΔΙΟΣ" Γ. Ευσταθίου
Εργαστήριο Γραφικών Τεχνών

ΟΙ ΩΡΑΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Ωραίες της νύχτας. Της κινηματογραφικής βέβαια νύχτας ή πιο σωστά, της σκοτεινής αίθουσας. Ερωτικές, σαγηνευτικές, ελκυστικές, μυστήριες, αινιγματικές, απρόβλεπτες, αναντικατάστατες, γυναίκες. Μοιραίες γιατί το ήθελε ο κινηματογράφος (χωρίς κανένα μισογυνισμό από την πλευρά μας). Αλλά γιατί τις αγαπούμε. Γιατί μας κρατούσαν κι εξακολουθούν να μας κρατούν, συντροφιά. Στα παιδικά, στα εφηβικά αλλά και στα ώριμα μας χρόνια. Οι γυναίκες της οθόνης, της μεγάλης αυτής, μοναδικής ανακάλυψης, που φέτος κλείνει (πιο γρήγορα, ίσως, απ' ό,τι το περιμέναμε) τον πρώτο της αιώνα. Γυναίκες της Έβδομης Τέχνης, όπως θα έλεγαν μερικοί. Θίντα Μπάρρα, Κλάρα Μπούου, Λουίζ Μπρουκς, Λίντα Μπορέλι, Άστα Νίλσεν, για τους θεατές των πρώτων δεκαετιών. Τζιν Χάρλοου, Γκρέτα Γκάρμπο, Μάρλεν Ντίτριχ, Μέι Γουέστ, Κάθριν Χέμπορν, για εκείνους του μεσοπολέμου. Άβα Γκάρντνερ, Ίνγκριντ Μπέργκμαν, Λορίν Μπακόλ, Ρίτα Χέιγουορθ, Τζιν Τίνρει, Βίβιαν Λη, για εκείνους της δεκαετίας του '40. Μέριλιν Μονρόε, Ελίζαμπεθ Τέιλορ, Μπριζίτ Μπαρντό, Σοφία Λόρεν, Ζαν Μορό, Ούρσουλα Άντρες, Τζέσικα Λανγκ, Καθλίν Τέρνερ, Κατρίν Ντενέβ, Μελίνα Μερκούρη, για τις πιο πρόσφατες δεκαετίες. Η λίστα βέβαια είναι ατέλειωτη. Ο καθένας από μας είχε κι έχει το δικό του σύμβολο του σεξ, τη δική του θεά της οθόνης.

Μιαν επιλογή από αυτές παρουσιάζουμε στη διάρκεια αυτής της εβδομάδας. Για να μας θυμίσουν το μεγαλείο, την ομορφιά και τη μαγεία της κινηματογραφικής αίθουσας - κάτω όμως από τ' αστέρια και το φεγγάρι της καλοκαιριότητας βραδιάς. Σε μαυρόασπρο και έγχρωμο φιλμ, σε κανονική και σινεμασκοπική οθόνη. Προβολές διανθισμένες με μουσικές συναυλίες, με μουσική και τραγούδια από τον ξένο αλλά και τον ελληνικό κινηματογράφο. Κάτι που συνδυάζει τη μαγεία του βωβού (όταν οι ταινίες συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική) μ' εκείνη του ηχητικού. Για να μας εισάγουν στο δεύτερο αιώνα μιας μοναδικής τέχνης, μιας τέχνης που αγαπήσαμε ιδιαίτερα.

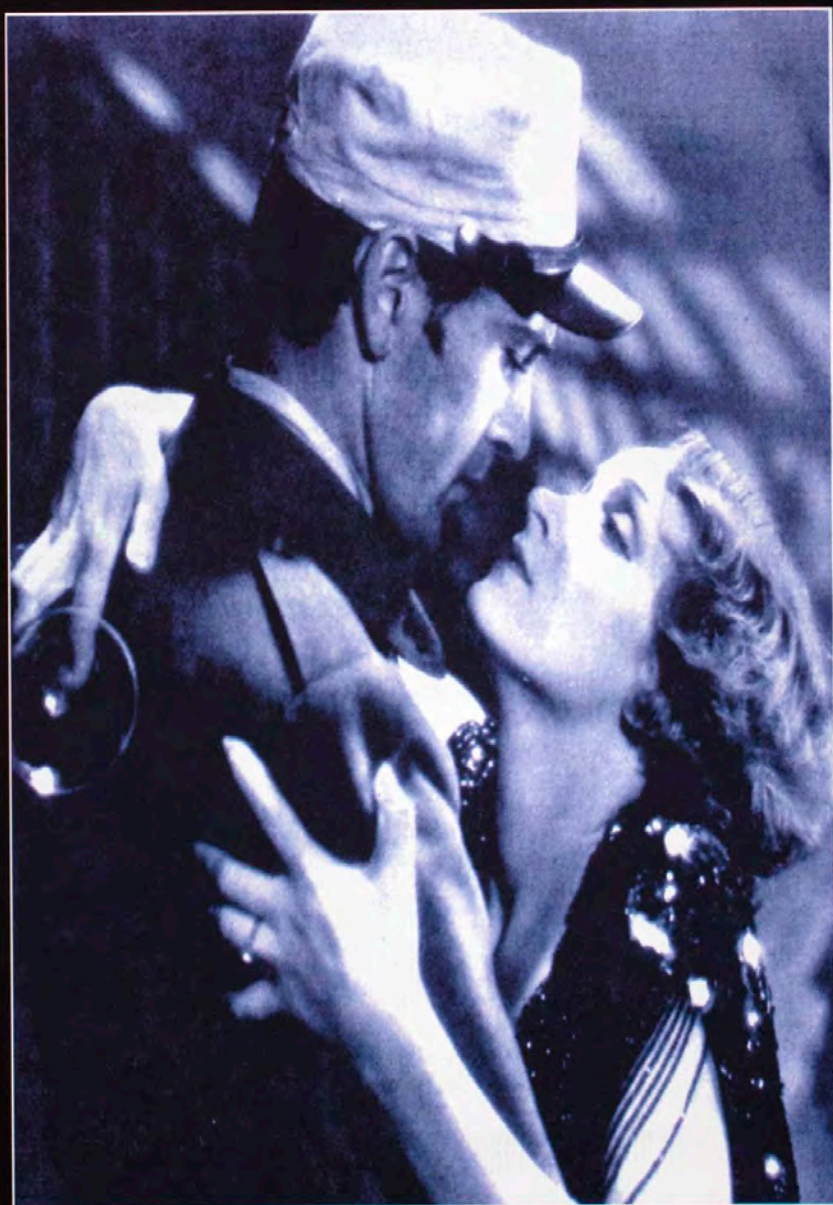
ΜΑΡΛΕΝ
ΝΤΙΤΡΙΧ

Ε
Α ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 8:30 μ.μ.

Η. Π. Α. Μαυρόασπρη 1930
Σκηνοθεσία : Τζόζεφ φον Στέρνμπεργκ
Σενάριο : Τζιούλις Φέρθμαν,
Φωτογραφία : Λι Γκάρμης
Παίζουν : Μάρλεν Ντίτριχ, Γκάρι Κούπερ,
Άντολφ Μέντζιου, Ούλριχ Χάουπτ,
Τζουλιέτ Κόμπον, Φράνσις Μακ Ντόναλντ.
Διάρκεια 97 λεπτά.

m o r o c c o μαρόκο

Η πρώτη αμερικανική ταινία της Ντίτριχ, μετά την επιτυχία της Γερμανικής, "Γαλάζιος Άγγελος", και δεύτερη συνεργασία της με το σκηνοθέτη Τζόζεφ φον Στέρνμπεργκ. Ταινία που άνοιξε στη σαρ διάπλατα τις πόρτες για το Χόλιγουντ και τη μεγάλη, ανεπανάληπτη φήμη. Κι εδώ, όπως και στο "Γαλάζιο Άγγελο" η Μάρλεν ερμηνεύει μια γυναίκα του καμπαρέ που εγκαταλείπει ένα παλιό εραστή (το Μέντζιου) για ένα νεότερο (το λεγεωνάριο του Γκάρνι Κούπερ). Μόνο που εδώ, έχουμε να κάνουμε με μια πιο ελαφριά ταινία και η Μάρλεν θα τον ακολουθήσει στην έρημο, φορώντας μάλιστα ψηλοτάκουνα παπούτσια (στοιχείο που στο παρελθόν όλοι έχουν σημειώσει με κάποια ειρωνεία).

Τόσο η ταινία αυτή όσο και οι άλλες που η Ντίτριχ θα γυρίσει στο Χόλιγουντ, ιδιαίτερα εκείνες με σκηνοθέτη το Στέρνμπεργκ, θα είναι οι ταινίες που θα δημιουργήσουν το θρύλο της σαρ, μιας από τις πιο ερωτικές, και μοιραίες, θεές της οθόνης. Θρύλο που ύμνησαν στο παρελθόν προσωπικότητες όπως ο Έρνεστ Χέμινγουει, ο Ζαν Κοκτό και πολλοί άλλοι. "Ακόμη και να είχε μόνο φωνή", έγραψε ο Χέμινγουέι, "θα σου ράγιζε την καρδιά". Αινιγματική, μυστηριώδης, προκλητική, αγέραςτη, η Μάρλεν κατάφερε να συγκινήσει (και να προκαλέσει ερωτικά ρίγη) σε τρεις τουλάχιστο γενιές κινηματογραφόφιλων. Δεν υπάρχει καμιά ταινία της όπου οι άντρες να μη λυγίσουν μπροστά της, ακόμη κι όταν αυτή τους αντιμετωπίζει με ειρωνεία, παρωδώντας ακόμη και το σεξ, με ένα τρόπο όμως που δεν της αφαιρεί τίποτα από τη μαγεία και την έλξη της.

Κοντά στον Στέρνμπεργκ έγινε το ερωτικό σύμβολο που ξέρουμε ("ήταν ο Πυγμαλίωνάς μου", θα πει η ίδια αργότερα), στο Χόλιγουντ μετατράπηκε σε σαρ, με όλα τα χαρακτηριστικά (θετικά και αρνητικά) που η Μέκκα του κινηματογράφου προσέδινε στους ηθοποιούς της - καμιά όμως άλλη σαρ δεν κατάφερε να τα ανατρέψει και να τα ξεπεράσει όπως η Μάρλεν. Ξανθιά Αφροδίτη, Κόκκινη Τσαρίνα, Γυναίκα Διάβολος, Πόρνη της Σαγκάης, Φλόγα της Νέας Ορλεάνης, ακόμη και χαρτορίχτρα στον "Άρχοντα του τρόμου" του Όρσον Γουέλς, η Ντίτριχ παραμένει πάντα ο μοναδικός, γαλάζιος Άγγελος.

Γεννήθηκε στη Δράμα, με καταγωγή από τη Θράκη. Μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη, και σε ηλικία 8 χρονών, συμμετείχε στο παιδικό θέατρο Μαίρης Σοΐδου, ενώ την επόμενη χρονιά έπαιξε στο "Απόψε αυτοσχεδιάζουμε", του θιάσου Μυράτ - Ζουμπουλάκη.

Σπούδασε αρχαιολογία και θέατρο στη Θεσσαλονίκη, ενώ παράλληλα ασχολούνταν με το χορό.

Στα χρόνια μαθητείας στη δραματική σχολή, έπαιξε στο χορό αρχαίου δράματος, καθώς και σε άλλες παραστάσεις του Κ.Θ.Β.Ε.

Σε ηλικία 21 χρονών, κατέβηκε στην Αθήνα, όπου έπαιξε στο "Μορμόλη", ενώ το βράδυ τραγουδούσε στη Μπουάτ "Λήδρα", με το Γιάννη Μαρκόπουλο. Το 1974 έπαιξε στην τηλεοπτική σειρά "Ανήσυχια νιάτα" και το 1975 δούλεψε στο Θέατρο Τέχνης με τον Κουν, στις "Τρεις Αδερφές" του Τσέχωφ.

Το 1978 συμμετείχε στην τηλεοπτική σειρά "Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια" και την ίδια χρονιά εκπροσώπησε την Ελλάδα στην Ευροvision στο Παρίσι. Το 1978 επίσης τραγούδησε στο Γκαλά απονομής βραβείων - Φεστιβάλ Καννών, με "Τα παιδιά του Πειραιά", ενώ το 1980 απέσπασε βραβείο ερμηνείας στο Γαλλικό Φεστιβάλ "Rose d' orge". Το 1981 έπαιξε την Ριάφ στο Αθηνάϊκό Κηποθέατρο, και το 1990 στην επιθεώρηση "Κώστα Κόλλα ζητάς" του Σταμάτη Φασουλή.

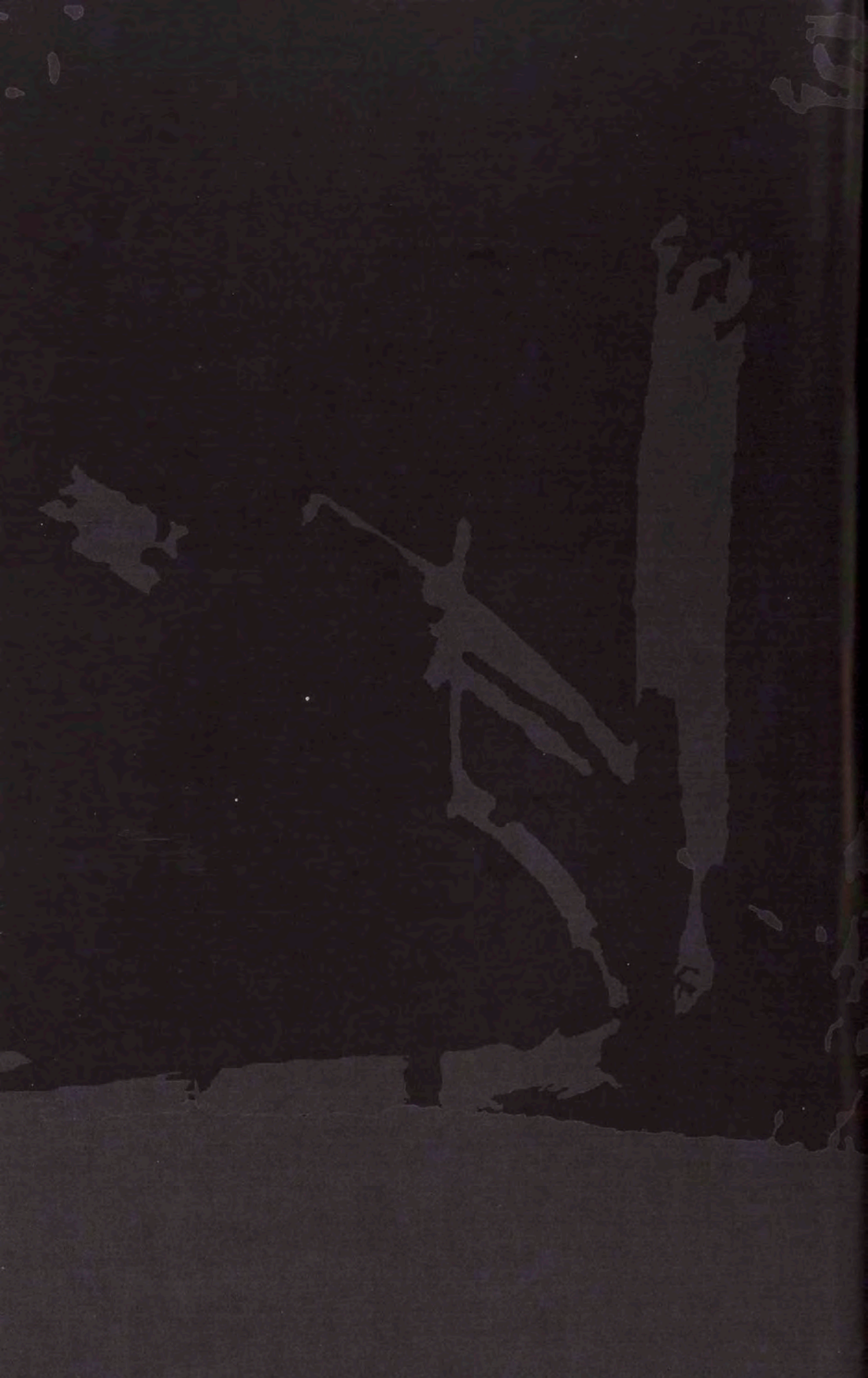
Έχει δώσει πολλές και μεγάλες συναυλίες στο εξωτερικό κερδίζοντας την αγάπη της Αμερικής, Αυστραλίας, Μονάχου, Γενεύης, Αλεξάνδρειας, Σουδίας, Βρυξελλών, κ.ά.

Δ Ι Σ Κ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

"Ο ΜΟΡΜΟΛΗΣ"	1973	"ΦΙΛΕ"	1982
Παιδική σκηνή Ξ. Καλογεροπούλου (Γ. Σπανός)		(Γ. Σπανός)	
"ΘΗΤΕΙΑ"	1974	"ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ"	1983
(Γ. Μαρκόπουλος - Μ. Ελευθερίου)		(Διάφοροι)	
"ΑΧ ΕΡΩΤΑ"	1974	"ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ"	1984
(Φ. Γκ. Λόρκα - Χ. Λεοντί)		(Γ. Σπανός)	
"ΚΑΠΝΙΣΜΕΝΟ ΤΣΟΥΚΑΛΙ"	1975	"ΡΙΝΓΚ"	1986
(Γ. Ρίτσος - Χ. Λεοντίς)		(Τ. Μπουγάς)	
"ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ"	1975	"ΜΑΜΑ ΓΕΡΝΑΣ"	1988
(Β. Κορνάρος - Χ. Χάλαρης)		(Σ. Κραουνάκης - Α. Νικολακοπούλου)	
"ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ"	1976	"ΑΛΛΙΩΤΙΚΗ ΜΕΡΑ"	1990
(Χ. Λεοντίς)		(Διάφοροι)	
"ΑΡΕΣ ΜΑΡΕΣ ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΕΣ"	1978	Σ Υ Μ Μ Ε Τ Ο Χ Ε Σ	
Παιδικά τραγούδια (Φ. Λάδης - Μ. Τόκας)		"ΙΣΩΣ ΦΤΑΙΝΕ ΤΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ"	1990
"ΤΣΑΡΛΙ ΤΣΑΓΛΙΝ"	1978	(Ν. Μαυρουδί)	
(Διάφοροι)		"ΝΑΔΙΡ"	1991
"ΧΩΡΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ"	1980	(Σ. Σέμση)	
(Γ. Χατζηνάσιος)		"ΤΟΠΙΟ ΜΥΣΤΙΚΟ"	1993
"ΡΙΑΦ"	1981	(Ν. Μαυρουδί - Τ. Σαρματζή)	
Τραγούδια της παράστασης		"ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ"	1994
		(Γ. Ανδρέου)	

τάνιας
συναυλία
τσανακλίδου

ΚΑΘΛΙΝ
ΤΕΡΝΕΡ

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 12:10 π.μ.

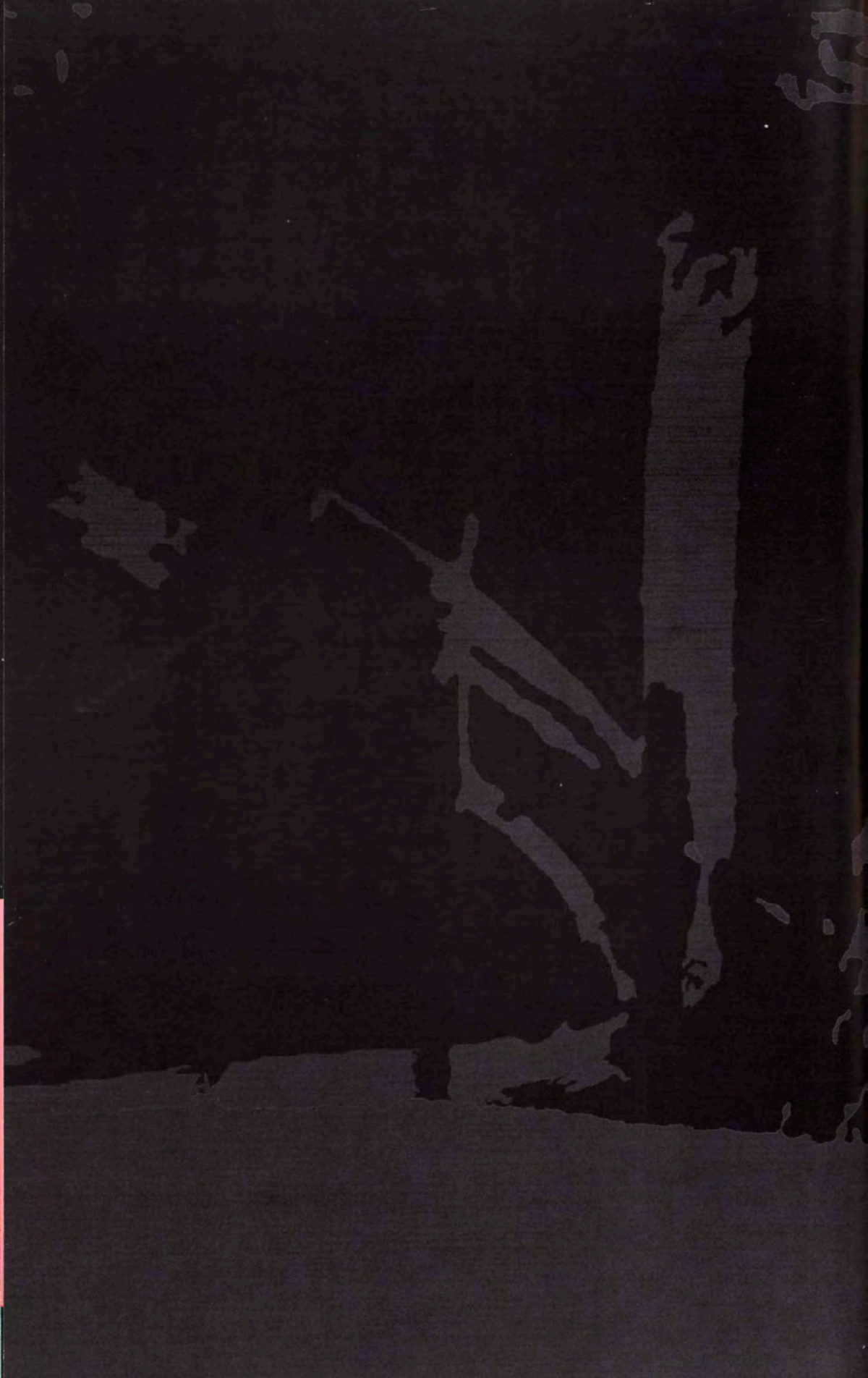
Η. Π. Α. Έγχρωμη 1981
Σκηνοθεσία - σενάριο : Λόρενς Κάσνταν.
Παίζουν : Γουίλιαμ Χαρτ, Κάθλιν Τέρνερ,
Ρίτσαρντ Κρένα, Τεντ Ντάνσον.
Διάρκεια 113 λεπτά

body έξαψη heat

Ένας δικηγόρος από τη Φλόριντα μπλέκει με μια νεαρή, παντρεμένη γυναίκα που αφού τον παρασύρει σ' ένα σατανικό σχέδιο για να δολοφονήσουν τον πλούσιο, μεσήλικα σύζυγό της, τελικά τον εγκαταλείπει. Στην παράδοση του κλασικού φιλμ νουάρ είναι γυρισμένη η ταινία αυτή του Κάσταν. Το θέμα της θυμίζει διάφορες παλιότερες αλλά και νεότερες ταινίες του είδους (από το "Με διπλή ταυτότητα" ως το "Ο ταχυδρόμος χτυπάει πάντα δυο φορές"), μόνο που ο Κάσταν καταφέρνει να ανανεώσει, με τρόπο συναρπαστικό, το είδος.

Χωρίς να έχει τη σαγηνευτική γοητεία των "μοιραίων" γυναικών του παλιού Χόλιγουντ, η Καθλίν Τέρνερ αποδείχτηκε μια ηθοποιός με πολύπλευρο ταλέντο, από τις πέντε-έξι πιο σημαντικές ηθοποιούς του σύγχρονου αμερικανικού κινηματογράφου. Ελκυστική, με μια δόση του ερωτισμού που την κάνει να ξεχωρίζει, κατάφερε με την πρώτη της κιόλας ταινία "Έξαψη", να γίνει, από τη μια μέρα στην άλλη, σταρ. Στο ρόλο της αινιγματικής γυναίκας που φτάνει με το αυτοκίνητό της σε μια επαρχιακή, ανιαρή πόλη, όπου συναντά τον κακομοίρη δικηγόρο το Γουίλιαμ Χαρτ, για να του δοθεί σχεδόν αμέσως μετά και να επιδοθεί μαζί του σε μια σειρά όλο πάθος και αχαλίνωτου έρωτα σκηνές, προετοιμάζοντάς τον για την παγίδα που του έχει κιόλας στήσει, η Τέρνερ έδειξε πως είχε τα απαραίτητα εκείνα στοιχεία που διαμορφώνουν τη σύγχρονη "μοιραία" γυναίκα της οθόνης. Είτε σε ρόλους όπου στηρίζονται περισσότερο στο κωμικό ταλέντο της ("Κυνηγώντας το πράσινο διαμάντι", "Ο πόλεμος των Ρόουζ"), είτε σε ρόλους μοιραίας γυναίκας ("Η τιμή των Πρίττσι"), η Τέρνερ καταφέρνει πάντα να δώσει κάτι το ξεχωριστό, και ανεπανάληπτο, στην ερμηνεία της, κάτι που παραμένει στη μνήμη του θεατή - κι αυτό δεν είναι λίγο!

N.O.M.

ZAN
MOPO

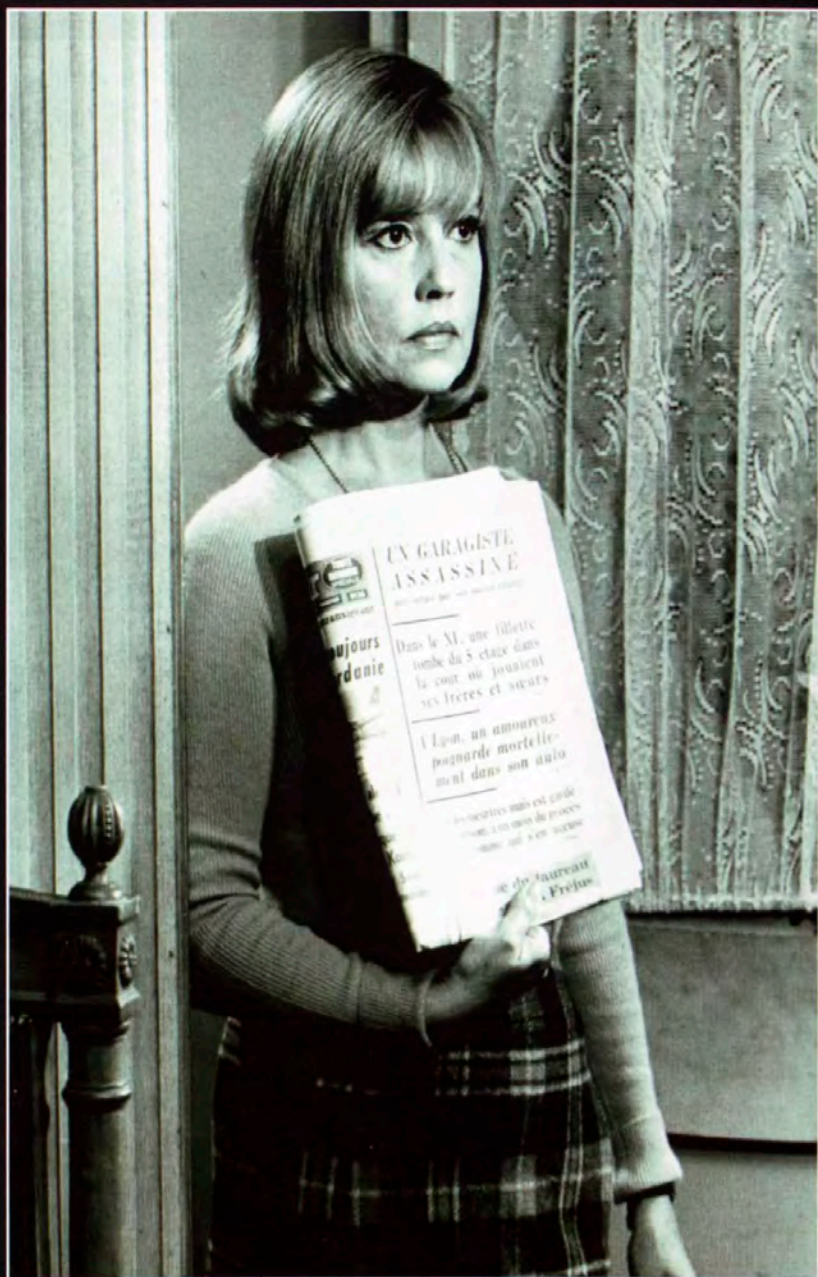
Ε
Α

ΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 8:30 μ.μ.

μαυρόασπρη (σινεμασκόπ) 1958.

Σκηνοθεσία : Λουί Μαλ

Σενάριο : Λουί Μαλ, Λουίζ ντε Βιλμορέν

Φωτογραφία : Ανρί Ντεκαέ.

Παίζουν : Ζαν Μορό, Αλέν Κινί, Ζαν-Μαρκ

Μπορί, Τζουντίτ Μαγκρ.

Διάρκεια 88 λεπτά.

les amants ΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ

Τον παθιασμένο έρωτα ανάμεσα σ' ένα περαστικό νέο και μια παντρεμένη, πλούσια γυναίκα της επαρχίας, αφηγείται η ταινία αυτή του Λουί Μαλ, από τους πρόδρομους του γαλλικού "νέου κύματος".

Ταινία που εξαιτίας των τολμηρών, για την τότε εποχή, ερωτικών σκηνών της είχε προβλήματα με τις λογοκρισίες διαφόρων χωρών, αλλά που πάνω απ' όλα, θα μείνει γνωστή σαν εκείνη που έκανε πασίγνωστη στο παγκόσμιο κινηματογραφικό κοινό (και όχι μόνο εκείνο των αισθουσών τέχνης) την άγνωστη μέχρι τότε Ζαν Μορό. "Το πολυσύνθετο ταλέντο της και η δύναμη της πειθούς της είναι τεράστια...", έγραφε το 1965 το αμερικανικό περιοδικό "Τάιμ", που της είχε αφιερώσει στο εξώφυλλό του. Ένα ταλέντο που είχε τραβήξει το ενδιαφέρον πολλών διάσημων σκηνοθετών που την ήθελαν στις ταινίες τους: από τον Τόνι Ρίτσαντσον και το Φρανσουά Τριφό μέχρι τον Όρσον Γουέλς και το Λουίς Μπουνιουέλ. Ηθοποιός αρχικά του θεάτρου, η Μορό κατάφερε με τους "Εραστές" να δώσει μια άλλη υπόσταση στην ερωτική ταινία. Ο τρόπος που η κάμερα παρουσίαζε το πρόσωπό της, τονίζε τα μεγάλα, γεμάτα ερωτήματα και μυστήριο μάτια της, άφηνε ν' ακούγεται η ιδιόμορφη, αισθησιακή φωνή της, χάιδευε το γυμνό κορμί της, ήταν κάτι που ο κινηματογράφος δεν είχε μέχρι τότε παρουσιάσει. Οι ταινίες που ακολούθησαν επιβεβαίωσαν αυτά που μας είχαν εντυπωσιάσει στην ηθοποιό: "Ζιλ και Τζιμ", "Εύα", "Η δίκη", "Το λιμάνι των αγγέλων", "Το ημερολόγιο μιας καμαριέρας", "Βίβα Μαρία!", "Η νύφη φορούσε μαύρα", "Αθάνατη ιστορία", κ.ά.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

1971	Εκείνο το καλοκαίρι
1972	Διόνυσε καλοκαίρι μας
1972	Ουράνιο τόξο
1972	Μικρές ώρες
1973	18 λιανοτράγουδα
1975	Γράμματα απ' τη Γερμανία
1975	Ο νέος Ερωτόκριτος
1976	Καντάτα για τη Μακρόνησο
1977	Λαϊκή ανθολογία Βάρναλη
1977	Ανεπίδοτα γράμματα
1979	Η ποδηλάτισσα
1979	Ρεζέρβα
1981	Απόπειρα
1981	Τα αντάρτικα
1982	Χαμηλή πτήση
1983	Πάρτυ στη Βουλιαγμένη
1984	Νυκτερινή εκπομπή
1986	Σαν Αφροδίτη
1988	Και άλλα πολλά εμπριμέ
1989	Πάλκο
1990	Καιρός για δύο
1991	Γειά σας, που πέφτουν τα σύνορα
1994	Που πας καρβάκι με τέτοιο καιρό;

ΟΥ

αφροδίτης
συναυλία
μάνου

ΤΖΕΣΙΚΑ
ΛΑΝΓΚ

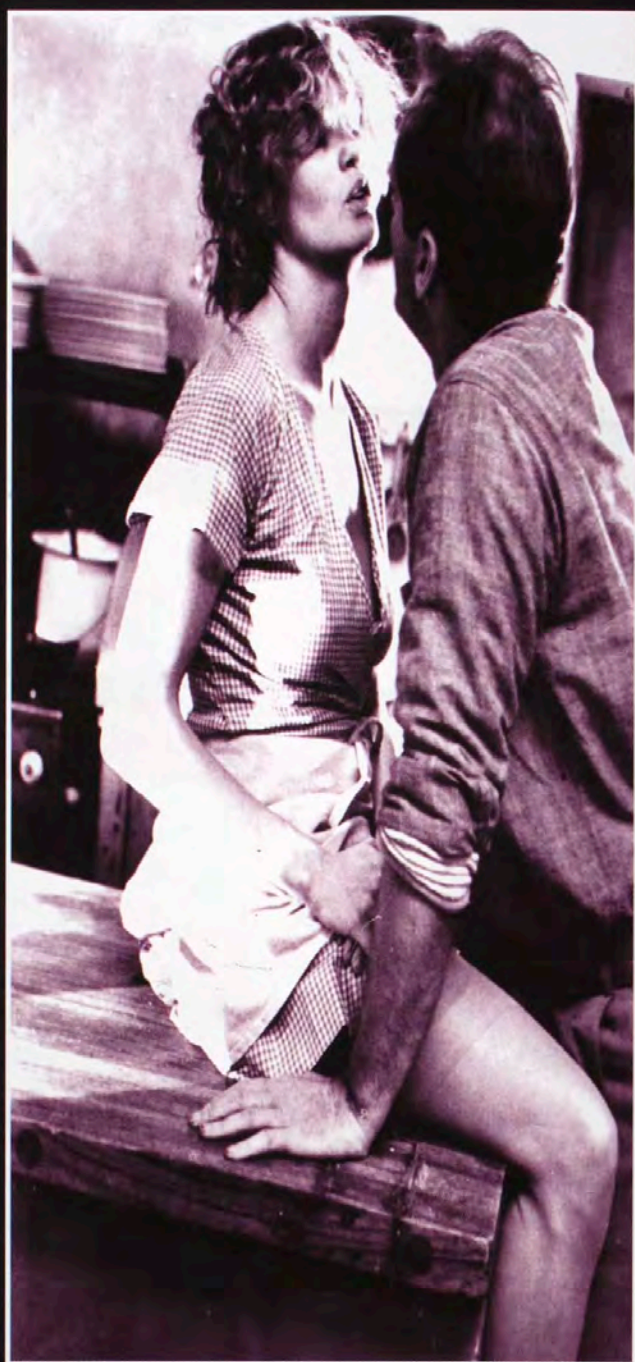
Ε
Α

ΒΛΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 12:10 π.μ.

Η. Π. Α. Έγχρωμη 1981
Σκηνοθεσία : Μπομπ Ράφελσον
Σενάριο : Ντέιβιντ Μάρμετ,
από μυθ. του Τζέιμς Μ. Κέιν.
Παίζουν : Τζακ Νίκολσον, Τζέσικα Λανγκ,
Τζον Κόλικος, Μάικλ Λέρνερ,
Αντζέλικα Χιούστον.
Διάρκεια 121 λεπτά.

the postman
ο ταχυδρόμος
always, rings
χτυπάει πάντα
twice
δύο φορές

Ριμέικ ενός κλασικού φιλμ νουάρ (είχε γυριστεί το 1946, με πρωταγωνιστές τη Λάνα Τάρνερ και το Τζον Γκάρφιλντ), βασισμένου στο βιβλίο το Τζέιμς Κέιν γύρω από μια "μοιραία γυναίκα" και τον εραστή της που σκοτώνουν το σύζυγο, ιδιοκτήτη ενός Βενζινάδικου, και τελικά συλλαμβάνονται από την αστυνομία.

Το ότι η Τζέσικα Λανγκ ήταν πολύ σέξι είχε φανεί από την πρώτη της κιόλας ταινία, στο ρόλο που είχε παλιότερα ερμηνεύσει η Φέι Ρέι, στο ριμέικ του "Κινγκ Κονγκ", που γύρισε ο Ντε Λαουρέντις το 1976. Σίγουρα εκεί δεν είχε δείξει καμιά ιδιαίτερη ερμηνευτική ικανότητα. Όμως, με το "Ο ταχυδρόμος χτυπάει πάντα δυο φορές", η Λανγκ μπόρεσε τελικά να δείξει πως δεν ήταν μόνο μια αισθησιακή star αλλά και μια ηθοποιός με σημαντικό - από τα σημαντικότερα, θα έλεγα, του σύγχρονου Χόλιγουντ - ταλέντο. Η φυσική της σεξουαλικότητα ήταν σίγουρα εκείνο που έκανε το Ράφελσον να τη διαλέξει για το ρόλο της Κόρα. Ερωτική με την πλήρη έννοια της λέξης, εκρηκτική (φτάνει να θυμηθούμε την ερωτική σκηνή της στο τραπέζι της κουζίνας), μ' ένα τρόπο από τον οποίο λείπουν η ψευτιά κι η επιτίδευση, στοιχεία με τα οποία συνήθως προσπαθεί να επενδύσει τις star του το Χόλιγουντ αλλά και ο Ευρωπαϊκός καμιά φορά κινηματογράφος, (ίσως αυτός να είναι και ο βασικός λόγος που η καριέρα της δεν είχε την επιτυχία που είχαν άλλες star, όπως η Τζέιν Φόντα, για παράδειγμα), η Τζέσικα Λανγκ καταφέρνει να δώσει με κάθε ρόλο της και κάτι καινούριο και συχνά συναρπαστικό: παράδειγμα η "Φράνσις, μια αδέσμευτη γυναίκα", "Το μουσικό κουτί", ή η πρόσφατη "Μπλε ουρανός" που της χάρισε και το Όσκαρ.

ΚΑΘΡΙΑ
ΧΕΠΜΠΟΡΝ

Ε
Α

ΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μαυρόασπρη 1938.

Σκηνοθεσία : Χάουαρντ Χόκς

Σενάριο : Ντάντλεϊ Νίκολς, Χάγκερ Γουάιλντ

Φωτογραφία : Ράσελ Μέττι

Μοντάζ : Τζόρτζ Χίβελι

Μουσική : Ρόι Γουέμπ

Παίζουν : Κάθριν Χέμπפורν, Κάρλ Γκράντ, Μέι

Ρόμπσον, Τσάρλς Ράγγλς,

Μπάρνι Φιτζέραλντ, Τζόνθαν Χέιλ

Παραγωγή : R. K. O. (Χάουαρντ Χόκς)

Διάρκεια 102 λεπτά

ώρα 8:30 μ.μ.

bringing up τη γυναίκα baby με την λεοπάρδαλη

Κλασική αμερικάνικη κωμωδία, αντιπροσωπευτική της περίφημης "σκρούμπολ" κόμεντι, που άνθισε με τεράστια επιτυχία στο Χόλιγουντ της δεκαετίας του '30. Στο "ρεύμα" αυτό, που "εντάχθηκαν" κατά διαστήματα αρκετοί σκηνοθέτες, μερικοί πολύ σημαντικοί, από τον Τζωρτζ Κιούκορ, το Λίο Μακ Κάρει, το Μίτσελ Λάιζεν, το Γκρέγκορι Λα Κάβα (έδωσε ένα αριστούργημα του είδους "My man Godfrey") ο Χάουαρντ Χόκς κατέχει ξεχωριστή θέση με το "Η γυναίκα με τη λεοπάρδαλη", όπως και με την "Πρώτη σελίδα" (His girl Friday) που θ' ακολουθήσει δυο χρόνια αργότερα βασισμένο στο διάσημο θεατρικό έργο των Μπεν Χεχτ - Μακ Άρθουρ. Αλλά και αργότερα ο Χοκς, που άφησε εποχή με το γκαγκστερικό αριστούργημα "Ο σημαδεμένος" (Scarface) και θα διαπρέψει σε διάφορα είδη, δε θα ξεχάσει την ελαφριά κωμωδία.

Στη δεκαετία του '30 με την τεράστια οικονομική κρίση που εμφανιζόταν και στην Χολιγουντιανή παραγωγή, η ελαφριά κωμωδία ήταν μια φυγή από τα μεγάλα προβλήματα, με τους εκκεντρικούς εκατομμυριούχους ήρωες, που παρουσιάζονταν υπέρ το δέον αθώοι και ευεργέτες και τις τρελλές ερωτικές καταστάσεις, κυρίαρχες σ' αυτή τη μυθολογία.

Στο "Bringing up Baby" η Κάθριν Χέμπορν, που περνάει για πρώτη φορά σ' αυτή την τρελλή ατμόσφαιρα του "ολάπτικ" συναντάει τον Κάρι Γκραντ, και τίποτα δεν πρόκειται να μείνει όρθιο. Εκείνος είναι ο αφηρημένος καθηγητής παλαιοντολόγος, εκείνη μια θεοπάλαβη κληρονόμος με τη λεοπάρδαλη. Αυτή η συνάντηση δημιουργεί την πιο τρελλή ιστορία με απίθανες κωμικές καταστάσεις και πλήθος "ευρημάτων". Στην υπόθεση μπλέκουν ένας δεινόσαυρος κι ένας σκύλος, επαγγελματίας στην οθόνη, αφού πρόκειται για την Άστα, που έρχεται από τη χιουμοριστική σειρά "The thin man" (Ασύλληπτη σκιά) με το ζευγάρι Ουίλιαμ Πάουελ - Μύρνα Λόι.

Η Κάθριν Χέμπορν, από τις μεγάλες και λαμπερές βεντέτες της Αμερικής, που κέρδισε τέσσερα Όσκαρ για δραματικούς ρόλους, αλλά διέπρεψε και στην ελαφριά κομεντί του Κιούκορ, πετυχαίνει κι εδώ, μέσα σ' αυτό το τρελλό, απολαυστικό κλίμα, να γίνει μια γοητευτική συναρπαστική παρουσία, με το μπριλάντε Κάρι Γκραντ μαζί της. Μην ξεχνάμε ότι είναι μια γοητευτική γυναίκα, που μόλις έχει περάσει τα 30 καράτια...

Η Βίκυ γεννήθηκε στο Μεταξουργείο, σ' ένα σπίτι γεμάτο φτώχεια αλλά με πολλή αγάπη και ζεστασιά. Αργότερα η οικογένειά της πήγε στην Αγία Βαρβάρα στο Αιγάλεω κι εκεί μεγάλωσε με λαϊκά ακούσματα της εποχής. Ο πατέρας της ήταν πολύ μερακλής με τ' αγαπημένο του γραμμόφωνο και πολλούς λαϊκούς δίσκους. Μεγάλωσε με το λαϊκό τραγούδι γύρω της. Εκεί στην Αγ. Βαρβάρα, μέσα στις αμυγδαλιές και τις φυσικιές του βουνού, πρωτακούγεται η φωνή της.

Το 1962, ανήμερα το Πάσχα, εμφανίζεται στην "Τριάνα" του Χειλά. Η ξαδέλφη της, η Έφη Λίντα, είχε πείσει την οικογένειά της για να μπει η Βίκυ στη δουλειά. Λίγο αργότερα ηχογραφεί ένα τραγούδι του Τζουανάκου δείγμα στην Columbia. Αντεξε έξι μήνες στη δουλειά, ζώντας εκεί σ' ένα περιβάλλον εντελώς αντίθετο με τις αυστηρές χριστιανικές αρχές τις δικές της και της οικογένειάς της. Φεύγει από την "Τριάνα" και επιστρέφει στην δουλειά που ήξερε από 13 χρονών - κορδελιάστρα. Λίγους μήνες μετά, ενώ ψώνιζε στο κατάστημα Αφοι Λαμπρόπουλοι, συναντά το αφεντικό του μαγαζιού και της δισκογραφικής εταιρείας Columbia, τον Τάκη Λαμπρόπουλο. Αυτός θυμάται το δείγμα του Τζουανάκου και την πείθει να ξαναγυρίσει στην "Τριάνα".

Στις αρχές του 1964 ο Σταύρος Ξαρχάκος ψάχνει μια νέα φωνή για την ταινία "Λόλα". Βρίσκεται μια βραδιά στην "Τριάνα" του Χειλά, ακούει τη νέα φωνή της Βίκυς και της ζητά να πάει στο στούντιο την άλλη μέρα, να την ακούσει. Ο Ξαρχάκος είχε βρει επιτέλους τη φωνή που έψαχνε. Το τραγούδι "Χάθηκε το φεγγάρι" πρωτοακούστηκε το 1964 στο "Σελέκτ" στην πρεμιέρα του έργου "Λόλα" και από αυτή τη στιγμή αρχίζει η μεγάλη καριέρα της Μοσχολιού.

Από εκεί και πέρα όλοι οι μεγάλοι συνθέτες και στιχουργοί της δίνουν μερικά απ' τα καλύτερα τραγούδια τους: Ξαρχάκος, Ζαμπέτας, Καλδάρας, Μούτσις, Άκης Πάνου, Τσιτσάνης, Κατσαρός, Μαρκόπουλος, Θεοδωράκης, Σπανός, Κουγιουμτζής, Χατζηνάσιος, Παπαβασιλείου, Κραουνάκης κ.λπ. Τραγουδά στίχους των: Σεφέρη, Γκάτσου, Ευτ. Παπαγιαννοπούλου, Β. Γκούφα, Λ. Παπαδόπουλου, Σκούρτη, Χριστοδούλου, Μ. Ελευθερίου, Πυθαγόρα, Κινδύνη, Βίρβου, Καϊγιαντά, Κατσαρού, Χρονά, Νικολακοπούλου, Τριπολίτη, Λογοθέτη. Μερικά από τα αθάνατα τραγούδια που είπε και μένουν μέχρι και σήμερα κλασικά είναι τα: "Νυν και αει", "Νύχτα", "Τα τραίνα", "Δελινα", "Πάει πάει", "Αλλήπης", "Ένα αστέρι πέφτει", "Πήρα απ' τη νιότη χρώματα", "Να κλείσω τα μάτια", "Τα Θαλασσιά φεγγάρια", "Μεσόγειος" του Μουστακί, "Τον αγαπώ", κ.λπ.

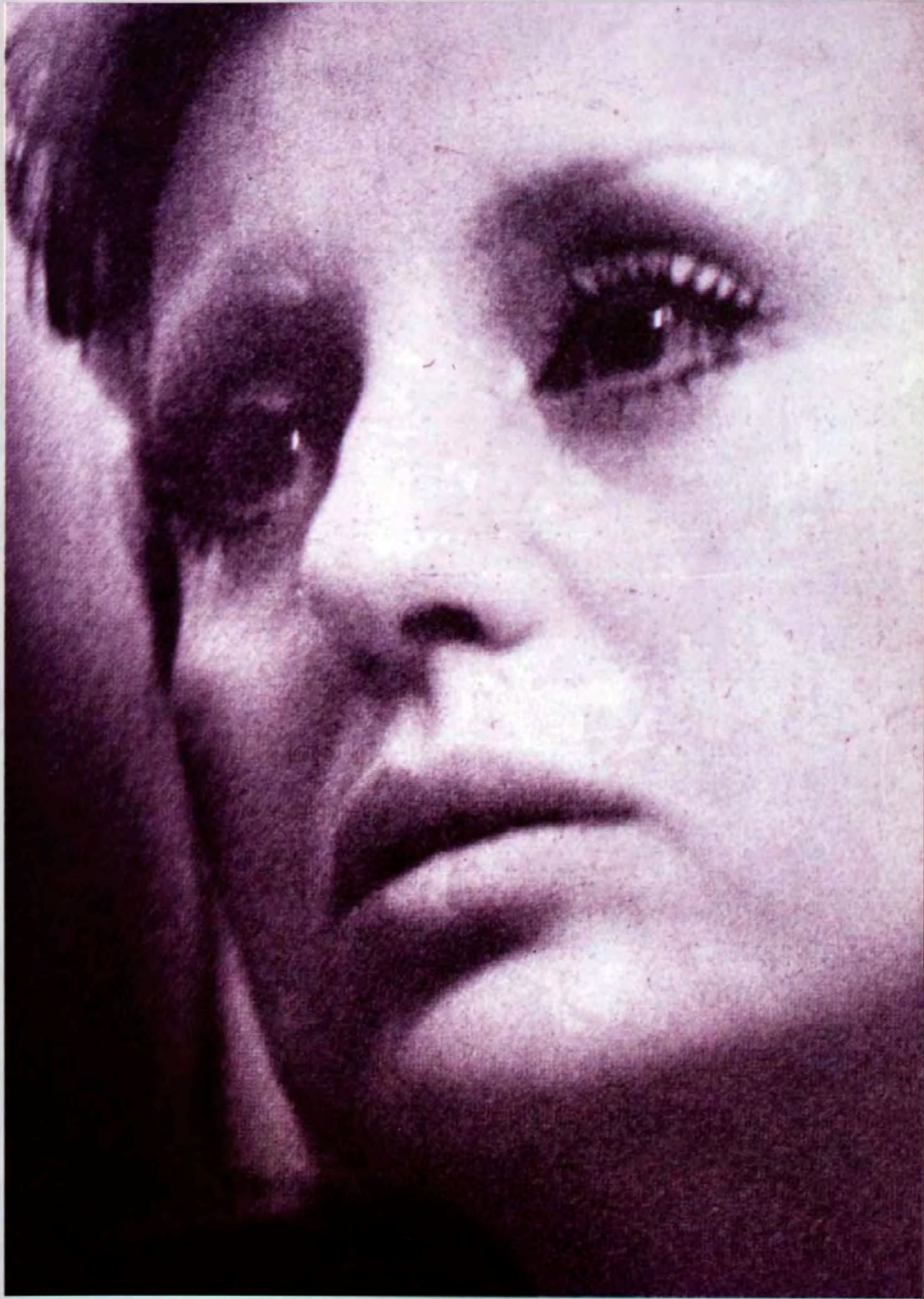
Το 1972 είναι το πρώτο μεγάλο λαϊκό όνομα που εμφανίζεται σε μπουάτ στην Πλάκα. Δημιουργεί εκεί έναν καινούριο τρόπο διασκέδασης με ήθος και ποιότητα. Μένει εκεί επτά σαιζόν, δίνοντας στο κοινό μοναδικές δουλειές και ανεπανάληπτες ερμηνείες.

Η Βίκυ Μοσχολιού έχει τραγουδήσει στα μεγαλύτερα θέατρα - Concert Halls όλου του κόσμου, ανάμεσα στα οποία τα: Royal Albert Hall στο Λονδίνο, Olympia στο Παρίσι, Carnegie Hall στη Νέα Υόρκη και στο Ηρώδειό μας.

Αμέτρητες οι διακρίσεις και οι τιμές που η Βίκυ Μοσχολιού έχει λάβει. Έχει τιμηθεί από το Μακάριο στην Κύπρο, από το Δήμο Ιθάκης για τη μεγάλη προσφορά της στο ελληνικό τραγούδι, από το BBC το οποίο την έχει αποκαλέσει "Η μεγάλη φωνή της Ελλάδας" και την παρουσιάζει συχνά. Ο Μίκης Θεοδωράκης και ο Μάνος Χατζιδάκις έχουν αποκαλέσει τη φωνή της βιολοντσέλο ογκόλιθο.

Η Βίκυ Μοσχολιού μέχρι και σήμερα υπηρετεί με τον ίδιο σεβασμό και αγάπη τον κόσμο που την αγάπησε, διαλέγοντας πάντα με αυστηρά κριτήρια το ρεπερτόριό της ψάχνοντας πάντα για κάτι σύγχρονο και φρέσκο. Παραμένει ζωντανή και διαχρονική στο επάγγελμα πάντα με στόχο το καλό ελληνικό τραγούδι.

βίκυσ
συναυλία
μοσχολιού

ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ
ΤΕΪΛΟΡ

Ε
Α

ΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 12:10 π.μ.

Η. Π. Α., έγχρωμη 1954.
Σκηνοθεσία : Ρίτσαρντ Μπρουκς.
Σενάριο : Τζούλιους και Φιλίπ Επισταίν
και Ρίτσαρντ Μπρουκς.
Παίζουν : Ελίζαμπεθ Τέιλορ, Βαν Τζόνσον,
Γουόλτερ Πίτζιον, Ντόνα Ριντ, Εύα Γκαμπόρ.
Διάρκεια 116 λεπτά.

την τελευταία φορά
I saw paris
που είδα το παρίσι

Ρομαντικό δράμα, εμπνευσμένο από μια νουβέλα του Σκοτ Φιτζέραλαντ, η ταινία παρουσιάζει μέσα από ένα μεγάλο φλασμπακ (όπως το θυμάται ο ίδιος ο συγγραφέας) τον έρωτα ενός Αμερικανού συγγραφέα με μια πλούσια συμπατριώτισσά του, στο Παρίσι. Ευκαιρία για ένα κλασικό μελό, με μπόλικο κλάμα.

Τι να πει κανείς για την Τέιλορ; Είναι σίγουρα από τις λιγοστές εκείνες ηθοποιούς που τα συνδυάζουν όλα: ταλέντο, ομορφιά και ερωτισμό. Από παιδί - θαύμα σε οικογενειακές ταινίες εποχής ή μη, με τη Λάση ή χωρίς το περιβόητο σκυλί ("Η ζωή με τον πατέρα", "Μικρές Κυρίες"), μετατρέπεται σύντομα σε νεαρό, γλυκό κορίτσι που γνωρίζει τον πρώτο της έρωτα ("Ο μπαμπάς της ύψης"), κακομαθημένο πλουσιοκόριτσο ("Μια θέση στον ήλιο"), ρομαντική κοπέλα που θυσιάζεται για την αγάπη της ("Η Τελευταία φορά που είδα το Παρίσι"), η πιο δυναμική ("Ο γίγας"), η Τέιλορ θα καταλήγει σε αισθησιακή γυναίκα στις ταινίες που θ' ακολουθήσουν ("Λυσσασμένη γάτα", "Ξαφνικά, πέρσι το καλοκαίρι!", "Ζήσαμε στην αμαρτία", ταινία που της χάρισε και το Όσκαρ, αν και η ίδια το θεωρούσε "Όσκαρ συμπόνιας", "Κλεοπάτρα", "Ποιος φοβάται τη Βερτζίνια Γουλφ;" άλλο Όσκαρ ερμηνείας, "Ανταύγιες σε χρυσά μάτια" κ.ά).

Είτε όμως νεαρή, ρομαντική κοπέλα είτε αισθησιακή, συναρπαστική γυναίκα, η Τέιλορ είναι από τις stars εκείνες που αναδίνουν αρκετή γοητεία και ερωτισμό ώστε να κάνουν τον άντρα να τις ποθεί. Σταρ ξεχωριστή που τόσο στην καθημερινή της ζωή (με τους διάφορους γάμους της, ιδιαίτερα τους δύο με το Ρίτσαρντ Μπάρτον) όσο και στην κινηματογραφική της προσωπικότητα δεν έπαψε να τραβάει το ενδιαφέρον του κοινού.

ΓΚΡΕΤΑ
ΓΚΑΡΜΠΟ

Ε
Α

ΒΛΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 8:30 μ.μ.

Η. Π. Α., μαυρόασπρη 1933.

Σκηνοθεσία : Ρούμπεν Μαμούλιαν

Σενάριο : Salka Viertel, H. M. Harwood, S.
N. Behrman.

Φωτογραφία : Ουίλιαμ Ντάνιελς

Μουσική : Χέρμπερτ Στότχαρτ

Παίζουν : Γκρέτα Γκάρμπο, Τζον Γκίλμπερτ,
Ταν Κιθ, Λούις Στόουν, Σ. Όμπρεϊ
Σμίθ, Ελίζαμπεθ Γιανγκ, Ρέτζιναλντ Όουεν.

Παραγωγή : Μέτρο Γκόλντγουϊν Μάγερ.

Διάρκεια 101 λεπτά

queen βασιλίσα christina Χριστίνα

Ανάμεσα στο "Όπως με ποθείς" του Πιραντέλο, όπου εμφανίζεται πλατινένια με το Στροχάιμ πλάι της, και το "Βαμένο Πέπλο" ηρωίδα του Σόμερσετ Μωμ, η Γρέτα Γκάρμπο δίνει ραντεβού με τη "Βασίλισσα Χριστίνα", από τους πιο μυθικούς της ρόλους. Μια ταινία που περνάει πλάι πλάι με τις μεγάλες της επιτυχίες του ομιλούντος στα χρόνια του '30: "Άννα Καρένινα", "Κυρία με τις καμέλιες", "Μαρία Βαλέφσκα", "Νινότσκα". Ήταν ένα χρόνο μακριά από τα στούντιο, έκανε ένα ταξίδι στην Ευρώπη, επισκέφτηκε την πατρίδα της τη Σουηδία, και οι καλά πληροφορημένοι διέδιδαν ότι ετοιμάζε την αποχώρησή της. Η Γκάρμπο τους διέψευσε προς το παρόν, για να εγκαταλείψει το "θρόνο" της, όπως η "Βασίλισσα Χριστίνα", μόλις οκτώ χρόνια αργότερα (1941): Μυθική και απόκοσμη, μια Αλεξάνδρα ντελ Λάγκο σε αιώνια περιπλάνηση, χωρίς come back. Η Μέτρο επιστρατεύει τον Αρμένη Ρούμπεν Μαμούλιαν να τη σκηνοθετήσει για πρώτη φορά. Εκείνος δεν είχε προλάβει να βγει από τα στούντιο της Παραμάουντ, όπου είχε σκηνοθετήσει το άλλο κινηματογραφικό θηρίο, τη Μαρλένε Νηήτριχ στο "Άσμα Ασματών". Επιστρατεύτηκε ακόμη ο Γουίλιαμ Ντάνιελς, ο διάσημος οπερατέρ και μόνιμος συνεργάτης της Γκάρμπο, εκείνος που "φώτιζε" έξοχα το μυστήριο του προσώπου της κι έτσι γεννήθηκε η "Βασίλισσα Χριστίνα", στη Σουηδία του 17ου αιώνα: Μια γυναίκα περίεργη, αποφασιστική, ασυμβίβαστη που σοκάριζε με τον τρόπο ζωής της - το αντρικό ντύσιμό της, και το μεγάλο έρωτά της με τον Ισπανό πρεσβευτή. Για χάρη του θα εγκαταλείψει και το θρόνο της, σ' ένα συγκλονιστικό κι αξέχαστο φινάλε. Η ταινία δε φημίζεται βέβαια για την πιστότητά της στα ιστορικά γεγονότα, όσο στο "μύθο" που έπλεξε γύρω από την πρωταγωνίστριά του ο Μαμούλιαν, μια θεϊκή Γκάρμπο, σ' ένα "παλάτι" της Μέτρο. Στην πραγματικότητα ο τίτλος είναι "Βασίλισσα Γκάρμπο", οδοιπορικό μιας γυναίκας, μέχρι τη μεγάλη απόφασή της παραίτησης. Ειδικά για την ταινία η Γκάρμπο επέβαλε το Τζον Γκίλμπερτ, στο ρόλο του Λατίνου εραστή, του Σπανιόλου πρέσβη. Ήταν ο μεγάλος ηθοποιός του βωβού, αθεράπευτα ερωτευμένος μαζί της, από την εποχή που έπαιζαν για πρώτη φορά στο "Σάρκα και διάβολο". Στον ομιλούντα είχε πέσει σε αφάνεια, όμως εκείνη πρόβαλε βέτο: αρνήθηκε όλους τους υποψήφιους (Λέσλι Χάουαρντ, Φράνσοι Τον, Λόρενς Ολιβιέ ανάμεσά τους) για χάρη του Γκίλμπερτ. Οι ερωτικές τους σκηνές στην "Βασίλισσα Χριστίνα" ήταν συγκλονιστικές για την εποχή εκείνη. Η Γκρέτα έμαθε το θάνατό του σε πλατώ της Μέτρο, όταν γύριζε την "Κυρία με τις καμέλιες", το 1936. Ήταν μόλις 41 χρονών.

Η αρχή

1981, Δημοτικό Θέατρο Πειραιά: Μια νέα τραγουδίστρια κάνει την εμφάνισή της, ερμηνεύοντας ανέκδοτα τραγούδια του Δημήτρη Λέκκα, δίπλα στην ορχήστρα του Γ' Προγράμματος της ΕΡΤ. Ήταν η πρώτη παρουσίαση της Ελένης Δήμου σε κοινό. Πρώτη και ... τυχερή. Τον ίδιο χρόνο έρχεται μια συμμετοχή στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και ένα Γ' βραβείο, που έγινε Α' βραβείο την αμέσως επόμενη χρονιά. Ήταν μια στιγμή καθοριστική για την καριέρα μου. Κάθε χρόνο παρακολουθούσα το Φεστιβάλ - που τότε διατηρούσε ακόμη κάποια αίγλη - και ονειρευόμουν ότι κάποτε θα είμαι κι εγώ ανάμεσα στους νικητές. Τελικά, αυτό το πρώτο όνειρο έγινε πραγματικότητα...

Η συνέχεια

Μετά το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, τα πράγματα παίρνουν ένα δρόμο για την Ελένη Δήμου. Ένα δρόμο με πρώτο σταθμό τον πρώτο δίσκο. Ήταν το άλμπουμ "Έχω φίλους" του 1982. Όταν είδα τη μακέτα του πρώτου δίσκου, δεν το πίστευα ότι ήταν δικός μου. Τόση ήταν η χαρά μου...

Ακολούθησε το "Μίλα μου απλά", που έδωσε την ευκαιρία στην Ελένη Δήμου να γίνει γνωστή και σε ένα κοινό πιο "ειδικό". Ολοένα και περισσότεροι άρχισαν να προσέχουν το κορίτσι με την ιδιόμορφη φωνή και την αισθαντική ερμηνεία. Η ανοδική αυτή πορεία συνεχίστηκε και στις επόμενες δισκογραφικές δουλειές, "Α' και Β' Προβολή" και "Δεν πιστεύω", που προκάλεσαν μεγάλη αίσθηση.

Οι "συμπαραστάτες"

Πολλοί ήταν εκείνοι που από την αρχή εκτίμησαν το ταλέντο της Ελένης Δήμου και της συμπαραστάθηκαν στα πρώτα - καθοριστικά για την καριέρα της - βήματα. Ανάμεσα σ' αυτούς ο Γιώργος Παπαστεφάνου και ο Δημήτρης Χορν, που την πρότεινε στο Μόνο Χατζιδάκι και αυτός με τη φειρά του στο Δημήτρη Λέκκα, με αποτέλεσμα την πρώτη επίσημη εμφάνισή της.

Οι επιλογές

"Ήξερα από την πρώτη στιγμή τι να κάνω, σε ποια "μονοπάτια" να κινηθώ, ποια είδη να τραγουδήσω. Ήξερα πολύ καλά τι ήθελα, και μουσικά και στιχουργικά, και κατάφερα να πείθω τους εκάστοτε συνεργάτες μου στη δισκογραφία να ακολουθήσουν το δικό μου ένστικτο. Δεν έχω μέχρι στιγμής διαψευστεί..."

"Προσωπικά"

Ο δίσκος που εγκαινιάζει τη συνεργασία της Ελένης Δήμου με τη νυν SONY MUSIC, τότε CBS. Ένας δίσκος που αγαπήθηκε κι ακόμη αγαπιέται πολύ.

Μουσική: Γιάννης Σπανός, Στίχοι: Λίνα Νικολακοπούλου, Μαρριανίνα Κριεζή. Μια συνάντηση καθοριστική για τη μετέπειτα πορεία της Ελένης Δήμου...

"Αντιθέσεις"

Μια δισκογραφική δουλειά που η ίδια η Ελένη Δήμου αγαπά πολύ. Ένα διπλό άλμπουμ σε εποχή δύσκολη, με τραγούδια που πολλοί χαρακτήριζαν αντιεμπορικά, ίσως γιατί έτσι χαρακτηρίζεται κάθε προσπάθεια για κάτι διαφορετικό, για μια "τομή". Η απίχνη που είχαν οι "Αντιθέσεις" δικαιώσαν την πίστη της Ελένης Δήμου στη δουλειά αυτή και κυρίως στο "Μενούσιπ", μια μουσική παραλλαγή του γνωστού δημοτικού τραγουδιού, σε συνεργασία με τον Αφρικανό μουσικό SALIF KEITA.

Ο "Μενούσιπ" πέτυχε το "θαύμα": Να περάσει τα σύνορα της χώρας και να αποσπάσει εξαιρετικά καλές κριτικές από διεθνή μουσικά έντυπα.

"Το αγάπησα πολύ αυτό το τραγούδι. Ο "Μενούσιπ" είναι οι ρίζες μου, η πατρίδα μου, είμαι εγώ..."

"Κανείς δεν είναι κανενός"

Νοέμβρης του 1990 και ένας δεκάχρονος κύκλος κλείνει με ένα νέο άλμπουμ. "Κανείς δεν είναι κανενός" ο τίτλος και κάθε άλλο παρά τυχαίος...

"Πιστεύω σ' αυτή τη φράση. Ο άνθρωπος γεννιέται και πεθαίνει μόνος. Κανείς δε μπορεί να διεκδικήσει τη ζωή του άλλου." Η Ελένη Δήμου αυτή τη φορά περιλαμβάνει στη δουλειά της τραγούδια νέων δημιουργών, καθώς και δυο ξένα κομμάτια: Ένα του Τζζμαϊκανού LINTON KWESI JHONSON και ένα του Αφρικανού ALPHA BLONDY. Στο δίσκο περιέχονται τραγούδια "διαφορετικά", ενδεικτικά των ευρύτερων προβληματισμών της Ελένης Δήμου. "Από κάποιο σημείο και μετά δε μου αρκούσε να συζητώ σε παρέες το ενδιαφέρον και τους φόβους μου για το περιβάλλον και τον πλανήτη. Ένιωθα την ανάγκη για κάτι περισσότερο." Η ανάγκη αυτή "γέννησε" δυο καταπληκτικά τραγούδια, με κοινωνικό θεματικό πυρήνα: Το "Φταίω" και τον "Αλκοολικό".

"Μια ζωή δε φτάνει"

Στο άλμπουμ αυτό η ανάγκη για έκφραση των γενικότερων προβληματισμών της Ελένης Δήμου γιγαντώνεται. Για το λόγο αυτόν άλλωστε και η μια πλευρά του δίσκου είναι ουσιαστικά αφιερωμένη στο σκοπό αυτό.

"Η πρώτη πλευρά είναι η ερωτική πλευρά της τραγουδίστριας, ενώ η δεύτερη είναι η πλευρά της γυναίκας που όσο μεγαλώνει γίνεται πιο ευσυνκίνητη και ευάλωτη, μπροστά σε όσα γίνονται γύρω της." Και απ' ό,τι αποδείχτηκε - γιατί και αυτός ο δίσκος έγινε σύντομα χρυσός - το κοινό συμμερίστηκε τους προβληματισμούς αυτούς.

"Η ζωή είναι γυναίκα"

Ένας δίσκος "γυναικεῖος - οικολογικός", όπως το χαρακτηρίζει η ίδια η Ελένη Δήμου. Ήταν ειρηνική σύμπτωση να επικοινωνήσω με τη Μαρριανίνα Κριεζή - που έχει γράψει τους στίχους - με την οποία μοιραζόμαστε τις ίδιες ανησυχίες για τη φύση, το μέλλον, τον άνθρωπο.

Τα τραγούδια του δίσκου αυτού μπορούν να χαρακτηριστούν "μικρές αυτόνομες ιστορίες", που απηχούν τις ευαισθησίες, τους φόβους αλλά και τις ελπίδες του ανθρώπου που ζει τη δεκαετία που μας χωρίζει από τον εικοστό πρώτο αιώνα.

Ο ζωντανές εμφανίσεις

Ένας τομέας που η Ελένη Δήμου πρόσεξε ιδιαίτερα, από την αρχή της καριέρας της. Αναφέρουμε ενδεικτικά: Εμφανίσεις δίπλα στο Γιώργο Νταλάρα, με τον οποίο εμφανίστηκε στον "Ορφέα", σε συναυλίες σε θέατρα ανά την Ελλάδα κι ακόμη στην Αμερική και την Ευρώπη. Επίσης δίπλα στη Μαρριανέλλα, το Γιώργο Μαρίνο και το Γιάννη Σπανό. Αλλά όχι μόνο...

Τον Απρίλιο του 1991 η Ελένη Δήμου εμφανίζεται στη συναυλία των GIPSY KINGS, ενώ τον Αύγουστο της ίδιας χρονιάς συμμετέχει στη συναυλία των NEVILLE BROTHERS στο Κατράκειο. Η γνωριμία με τους NEVILLE BROTHERS είχε ως αποτέλεσμα και τη συμμετοχή του CHARLES NEVILLE στο νέο της δίσκο, όπου παίζει σαξόφωνο στο τραγούδι "Για τον Πύρρο Δήμα".

ΥΓ. "Αισθάνομαι επαγγελματίας ερασιτέχνης. Επαγγελματίας ως προς τον τρόπο που δουλεύω και την αυτοπεθαρχία μου σε θέματα δουλειάς και ερασιτέχνης ως προς το ότι βιάζω με τα τραγούδια μου τα εσώψυχα μου στη φόρα. Πράγμα που άλλωστε δε φοβάμαι πια..."

ελένης συναυλία δήμου

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ :

Έχω φίλους

Μίλα μου απλά

Α' και Β' Προβολή

Κατά βάθος αλεπού

Δεν πιστεύω

Προσωπικά

Αντιθέσεις

Πάθη, Δημήτρης Παπαποστόλου

Κανείς δεν είναι κανενός

Μια ζωή δε φτάνει

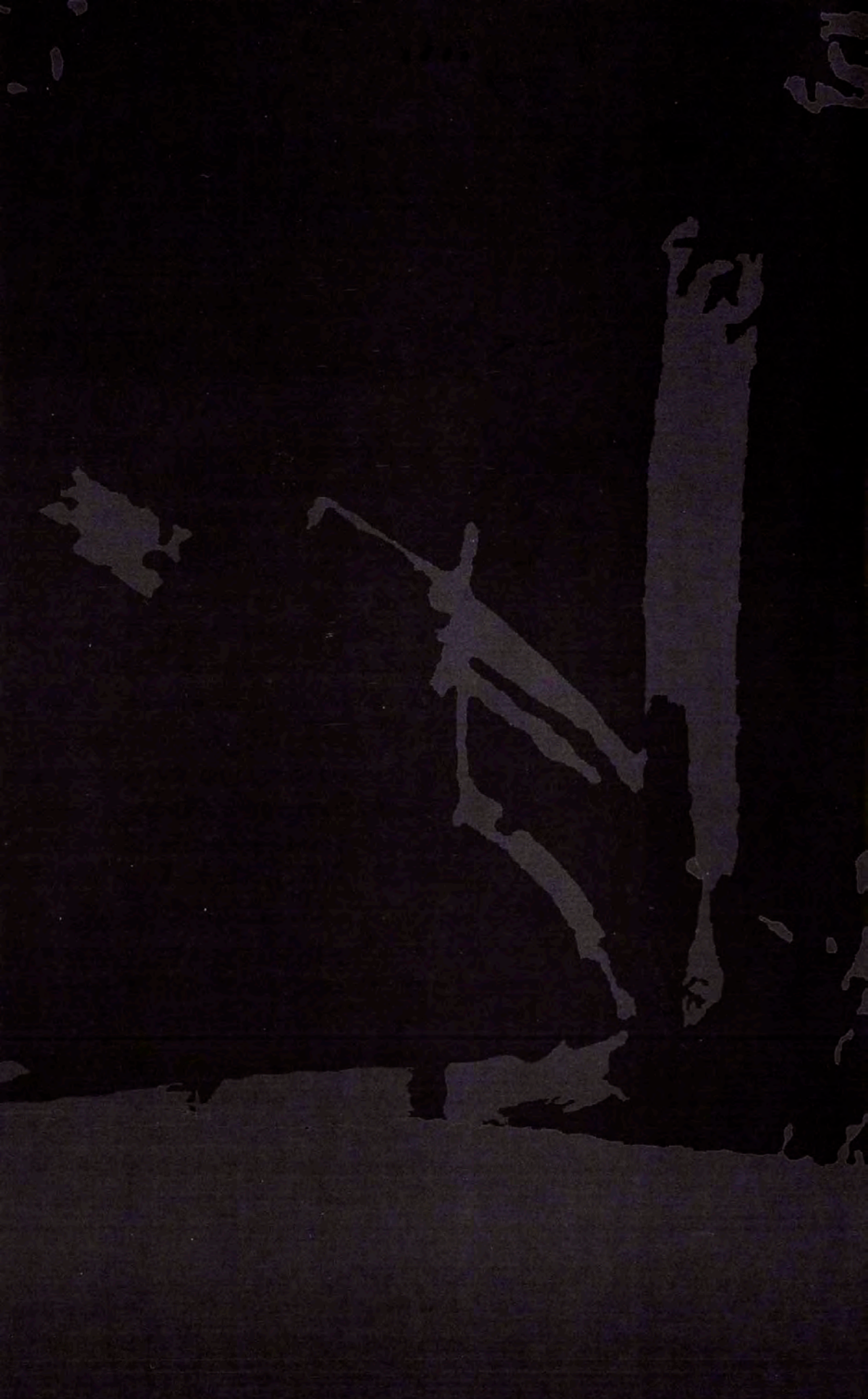
ELENI DIMOU, το πρώτο αγγλόφωνο άλμπουμ

Η ζωή είναι γυναίκα

Αθώες ενοχές

Τα φεγγάρια

ΜΠΡΙΖΙΤ
ΜΠΑΡΝΤΟ

Ε
Α

ΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΦΙΕΡΩΜΑ

ΣΤΑ

100

ΧΡΟΝΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 12:10 π.μ.

Γαλλία, έγχρωμη 1956.

Σκηνοθεσία : Ροζέ Βαντίμ

Σενάριο : Ροζέ Βαντίμ, Ραούλ Λεβί.

Φωτογραφία : Αρμάν Τιράρ,

Μουσική : Πολ Μισρακί,

Παίζουν : Μπριζίτ Μπαρντό, Κουρτ

Γιούργκενς, Ζαν Λουί Τρεντινιάν, Κριστιάν

Μαρκάν, Ζορζ Πουζουλί, Ζαν Τισιέ, Ζαν

Φεφέβρ, Μαρί Γκλόρι, Ιζαμπέλ Κόρεϊ.

Παραγωγός : Ραούλ Λεβί.

Διάρκεια 90 λεπτά

Et Dieu... créa la femme And God... created woman

Ο μύθος της Μπε-μπε... πριν σαράντα χρόνια, τότε που οι γυναίκες άλλαξαν χτένισμα, ντύσιμο και βάδισμα για χάρη της.

"Και ο Θεός έπλασε τη γυναίκα..." με συμπλήρωμα: "Αλλά ο διάβολος έπλασε τη Μπριζίτ Μπαρντό...". Το σίγουρο είναι πως χωρίς να βάλει το κεράκι του ο Ροζέ Βαντίμ δε θα γινόταν τίποτε. Ο Ρώσος εμιγκρές που ξεκίνησε σα βοηθός του Μάρκ Αλληγκρέ, και ξεγύμνωσε τις γυναίκες του με προκλητική αναιδεια και σεξουαλικότητα μπροστά στο φακό.

Μετά τη Μπριζίτ ακολούθησαν η Κατρίν Ντενέβ και η Τζέιν Φόντα. Οι γυναίκες του βέβαια έγραφαν ιστορία, όχι όμως κι ο ίδιος, όσο κι αν ξεγέλασε στο ξεκίνημά του. Γι' αυτό και η ταινία "Και ο Θεός έπλασε τη γυναίκα" έχει τη σφραγίδα μιας μυθικής σταρ και όχι του σκηνοθέτη.

Μια όμορφη δεκαοχτάχρονη ορφανή γίνεται ο πειρασμός για τους άντρες σε μια μικρή γαλλική πόλη. Έχει ήδη σχέση μ' ένα πλούσιο ιδιοκτήτη ναυπηγείων, αλλά συγχρόνως προκαλεί δυο αδέρφια - τον αρρενωπό Αντουάν (Κριστιάν Μαρκάν) και το νεότερο αδερφό του Μάικλ (Ζαν Λουί Τρεντινιάν), που θα την παντρευτεί. Η Ζουλιέτ θα επιστρέψει τελικά κοντά στον άντρα της, ύστερα από διάφορες ερωτικές περιπλανήσεις, (και ιδιαίτερα ένα εκρηκτικό μάμπο) αφού το βεβαιώσει ότι θα μείνει πλέον πιστή!!!

Η γέννηση και δημιουργία ενός μύθου: η γατούλα με την αλογοουρά, το σύμβολο της νιότης, που άλλαξε τον τύπο της γυναίκας στον παγκόσμιο χώρο, και έφερε στη Γαλλία περισσότερο συνάλλαγμα από τη Renault. Η Μπριζίτ Μπαρντό έκανε αμέσως τις βαμπ και τις ντίβες αναχρονιστικά στοιχεία.

Εκπροσωπούσε τη γοητεία της νιότης, τη χαρά της ζωής και του έρωτα, και χαιρόταν το σεξ. Η εμφάνισή της στην ταινία αυτή ήταν μια αληθινή επανάσταση, κυρίως από το καυτό μάμπο που χόρευε μπροστά στον Κουρτ Γύργκενς, τον Τρεντινιάν, το Μαρκάν και τα αναστατωμένα αρσενικά όλου του κόσμου: ένας κείμαρος από ξανθά μαλλιά, πρόσωπο αθώο και ερωτικό μαζί, μαύρη μπλούζα που αποκαλύπτε το στήθος, πράσινη φούστα και γυμνά πόδια. Η ηγερία του Σαιν Τροπέ, που βρέθηκε μπροστά στις κοσμογονικές αλλαγές της Γαλλίας και της Ευρώπης, αμέσως μετά τον πόλεμο.

ΙΝΓΚΡΙΝΤ
ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ

Ε
Α

ΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΦΙΕΡΩΜΑ

ΣΤΑ

100

ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 8:30 μ.μ.

Η. Π. Α., μαυρόασπρη 1942.

Σκηνοθεσία : Μάικλ Κέρτιζ

Σενάριο : Τζούλιους Εποστάιν, Φιλίπ Εποστάιν,
Χάουαρντ Κόκ από το θεατρικό
έργο "Everybody comes to Rick's" των Μάρει

Μπαρνέτ, Τζόαν Αλισον

Φωτογραφία : Arthur / Edeson

Μουσική : Μαξ Στάινερ

Μοντάζ : Θουεν Μάρκς

Παίζουν : Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, Ίνγκριντ
Μπέργκμαν, Πολ Χενράιτ, Κλοντ Ρέινς,
Σίντνεϊ Γκρίστριντ, Πάτερ Λόρε, Κόνρατ
Φάιτ, Μαρσέλ Νταλιό, Μαντιλέν Λεμπό, Χέλμουτ
Νταντίν, Σεκέ Σακάλ, Ντούλεϊ Ουϊλσον.

Παραγωγή : Γουόρνερ (Χαλ Γουόλις)

Διάρκεια 102 λεπτά

casablanca καζαμπλάνκα

- Πόσες μέρες ζήσαμε μαζί;

- Δεν τις μέτρησα...

- Εγώ τις μέτρησα μία μία, ειδικά την τελευταία, που μ' άφησες να σε περιμένω μέσα στη βροχή. Δεν ήρθες όμως ποτέ...

Λίγο πριν από το τέλος, συναντιούνται πάλι ο Ρικ και η Ίλζε, οι εραστές σε μια ιστορία χωρίς τέλος. Το ντουέτο του Παρισιού, στην Καζαμπλάνκα με την κυβέρνηση του Βισί, γίνεται τρίο. Προστίθεται και ο σύζυγος, ο Ούγγρος Λάζλο, ήρωας της αντίστασης, κυνηγημένος από τους Ναζί. Γύρω ο πόλεμος, ήρωες και αντιήρωες, πράκτορες, κυνηγημένοι.

Πώς γράφεται το τέλος σε μια τέτοια ιστορία; Με ποιόν έπρεπε να φύγει η Ίλζε; Με τον εραστή ή το σύζυγο;

Ύστερα από μισό και πλέον αιώνα από τότε, ο θρύλος της ταινίας λέει πως ούτε και οι σεναριογράφοι γνώριζαν το τέλος, με τις διάφορες προσθήκες που δινόταν συνέχεια. Φυσικά αυτό δεν ήταν θέμα γιατί ο παραγωγός Χαλ Γουόλις μπορούσε να κάνει ένα "τεστ" στο κοινό και να πράξει ανάλογα.

Τελικά η Ίνγκριντ Μπέργκμαν, που έφτασε στο Χόλιγουντ για να συνεχίσει την "Σουηδική γοητεία", ενώ η Γκάρμπο αναχωρούσε, φεύγει με το σύζυγο, ενώ ο Χάμφρευ Μπόγκαρτ θυσιάζεται γι' αυτή τη μεγάλη αγάπη, μέσα στην ομίχλη του αεροδρομίου, και κληρονομεί στις επόμενες γενιές "ατάκες" που συζητιούνται πιο πολύ σήμερα, ...κι ακόμη το μύθο του "Play it again Sam..." Ένα μυθικό ζευγάρι, που πέρασε στην ιστορία με την πρώτη και μοναδική του συνάντηση, αφού δεν καρποφόρησαν οι πρώτες επιλογές της Γουώρνερ: από τη Μισέλ Μοργκάν και το Ρόναλντ Ρήγκαν, μέχρι την Ανν Σέρινταν, τον Έρρολ Φλυν και τη Μπέττι Ντέιβις.

Πώς θα ήταν η "Καζαμπλάνκα" χωρίς τη Μπέργκμαν και το Μπόγκαρτ;

Αυτή η ερωτική ιστορία χωρίς happy end δίνει ξεχωριστή διασταση στη ρομαντική γοητεία της ταινίας, στη μαγεία που αναδύεται πάντα. Άλλωστε η "Καζαμπλάνκα" ήταν ένα αφιέρωμα στην Ευρώπη του Β' πολέμου και στην αντιναζιστική προπαγάνδα, που καλλιεργούσε τότε το Χόλιγουντ. Αυτή η νέα γυναίκα ταυτισμένη με το μυστήριο και το εκθαμβωτική παρουσία της Ίνγκριντ Μπέργκμαν, έπρεπε να ακολουθήσει έναν ήρωα της Ευρωπαϊκής αντίστασης, θυσιάζοντας τα πάντα, αλλά κερδίζοντας ένα αλησμόνητο φινάλε, όπως γράφτηκε στο σελλιόιντ:

Εκείνος θλιμμένος, με τρεμούλιασμα στα χείλη, την καμπαρντίνα που μοιάζει να μη φόρεσε άλλος ποτέ, κι εκείνη χαμένη μέσα στα δακρυσμένα μάτια και το τεράστιο καπέλο, έτοιμη να ξεσπάσει στην αγκαλιά του. Μεγάλες στιγμές της οθόνης... Η μαγεία του Χολλιγουντιανού ονείρου...

ΑΖΙΖΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ - ΖΑΔΕΗ

Η "Πριγκίπισσα της Τζαζ" από το Αζερμπαϊτζάν

Η "Πριγκίπισσα της Τζαζ" από το Αζερμπαϊτζάν είχε την τύχη και τη χάρη να κληρονομήσει το ταλέντο και των δυο γονέων της: ερμηνευτική ικανότητα στο τραγούδι από τη μητέρα της, που ήταν τραγουδίστρια της τζαζ και δεξιοτεχνία στο πιάνο από τον πατέρα, της που υπήρξε ο διασημότερος πιανίστας στο χώρο της τζαζ στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Η δημιουργικότητά της στη σύνθεση συμπληρώνει το καλλιτεχνικό της πορτραίτο. Με αυτά τα εφόδια, το 1990, χρονιά που κυκλοφόρησε από τη SONY, το πρώτο της άλμπουμ, εγκατέλειψε την πατρίδα της για να συνεχίσει τη σταδιοδρομία της στη Δύση. Οι μουσικοκριτικοί της τζαζ τη συγκρίνουν με διεθνούς φήμης καλλιτέχνες όπως: Keith Jarrett, Bill Evans, Chick Corea.

Η μουσική της αποτελεί ένα κράμα παραδοσιακής τέχνης της Άπω Ανατολής και της ευρωπαϊκής αλλά και αμερικάνικης τζαζ, που παραμένει αυθεντικό και πρωτότυπο στην βάση του. Η απόδοση της στο πιάνο φθάνει για να ικανοποιήσει και το πιο απαιτητικό κοινό, αλλά η επικοινωνία μ' αυτό αγγίζει τα όρια του μεταφυσικού όταν αρχίζει να τραγουδά.

"Ένα ξεχωριστό ταλέντο με τεράστια ενέργεια. Ο τρόπος που τραγουδάει και παίζει είναι μοναδικός και αξιοθαύμαστος" (John Patitucci).

Το "Always" (SONY) ηχογραφήθηκε τον Ιανουάριο του 1993 στο "Mad Hatter Studios" του Chick Corea στο Λος Άντζελες. Παραγωγός ήταν ο Reinhard Karmatky, ο οποίος και την ανακάλυψε. Το "Always", είναι από όλες τις πλευρές ένα "πολύχρωμο" έργο χωρίς σύνορα, διαχρονικό και πάρα πολύ ωραίο.

Δ Ι Σ Κ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α :

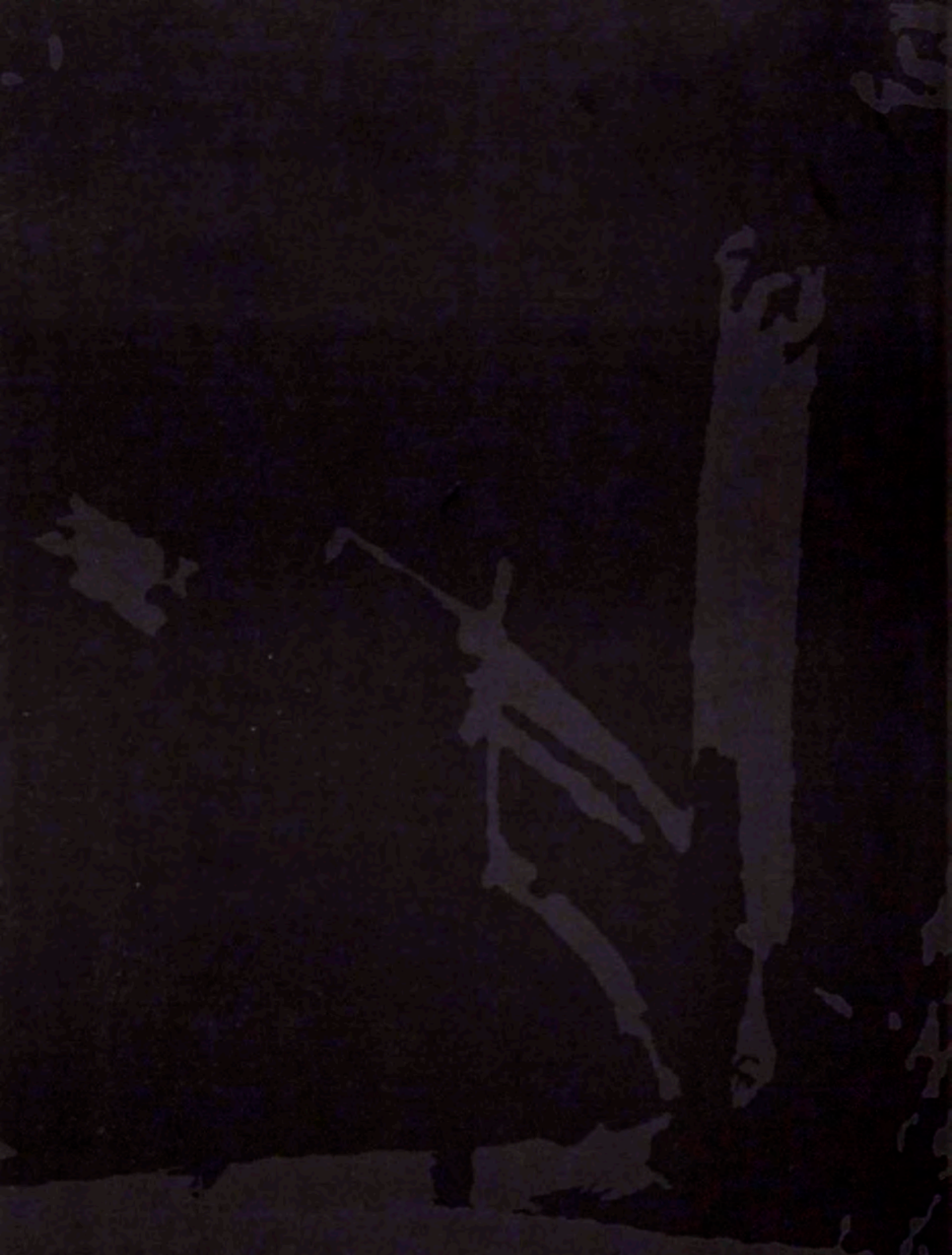
Aziza Mustafah - Zadeh -1990 (SONY)

Always -1993 (SONY)

Dance of Fire -1995 (SONY)

αζίζα
συναζίζα
mustafa-zadeh

BIBIAN ΛΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 12:10 π.μ.

Η. Π. Α., μαυρόασπρη 1940.
Σκηνοθεσία : Μέρβιν Λε Ρόι.
Σενάριο : S.N. Behrman, Hans Rameau, George
Froeschel από το θεατρικό
έργο του Ρόμπερτ Ε. Σέργουντ.
Φωτογραφία : Τζορτζ Ρίττεμπεργκ
Μουσική : Χέρμπερτ Σιόταρτ
Παίζουν : Βίβιαν Λη, Ρόμπερτ Τέιλορ, Μαρία
Ουσπένοκαγια, Λουσίλ Γουότσον,
Σ. Ομπρεϊ Σμιθ, Βιρτζίνια Φιλντ.
Παραγωγή : M.G.M. (Σίντνεϊ Φράνκλιν)
Διάρκεια 103 λεπτά

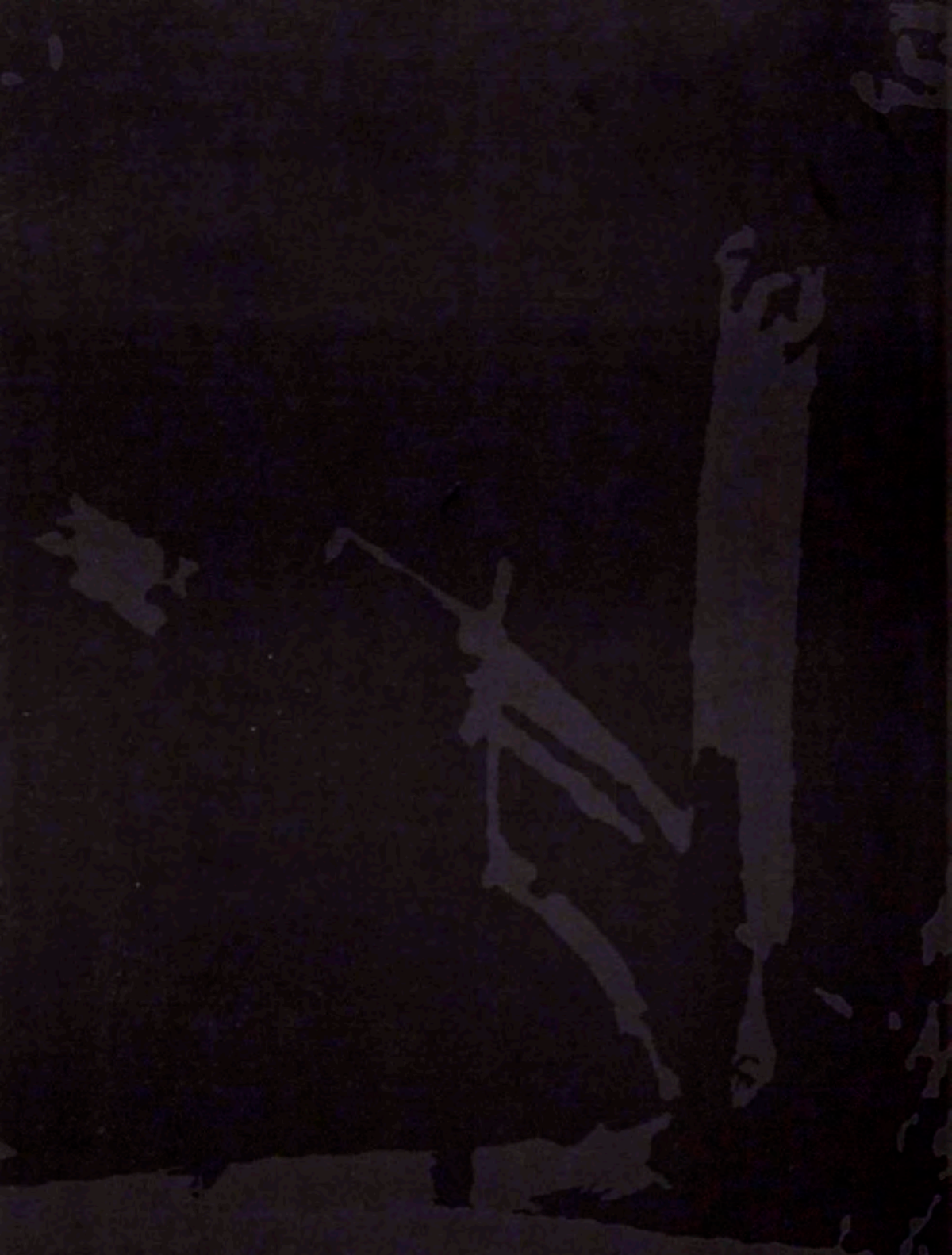
waterloo η γέφυρα bridge της αμαρτίας

Από την ομίχλη του παλιού Χόλιγουντ ξεπηδάει η γοητεία μιας ολόκληρης εποχής, γύρω από την ερωτική ιστορία μιας χορεύτριας κι ενός αξιωματικού στα χρόνια του Α΄ παγκόσμιου πόλεμου. Γνωρίστηκαν στη γέφυρα του Βατερλό, ερωτεύτηκαν τρελλά. Εκείνος έφυγε, σε λίγο γράφτηκε πως σκοτώθηκε. Εκείνη αγωνίστηκε να επιβιώσει, κάνοντας το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου. Κάποτε εκείνος θα γυρίσει και θα την ξαναβρεί για να την κρατήσει για πάντα κοντά του. Φινάλε στη γέφυρα της αγάπης, όπως ακριβώς και το ξεκίνημα.

Κορυφαία στιγμή του ρομαντικού έρωτα στο Χόλιγουντ, μέσα στα στούντιο της Μέτρο Γκόλντουν Μάγερ, από ένα φημισμένο σκηνοθέτη του '30, το Μέρβιν Λε Ρόι που κατόρθωσε με τη δεξιοτεχνία του και τη γοητεία του πρωταγωνιστικού ζευγαριού, το ριμέικ να σβήσει εντελώς την πρώτη ταινία του 1931, γυρισμένη από το Τζέιμς Γουήλ στην Ουινβέρσαλ. Το γνήσιο θεατρικό του Σέργουντ, που σπρίχτηκε η πρώτη ταινία, ήταν η θλιβερή ιστορία ενός Καναδού ναύτη με μια πόρνη στο Λονδίνο του Α΄ πόλεμου. Η Βερσιόν του 1940 έδωσε διαφορετικό ύφος, λάμψη και στυλ: η ηρώδα είναι μπαλαρίνα, πανέμορφη και αθάνα, κι εκείνος αξιωματικός από αριστοκρατική οικογένεια της Σκωτίας. Γνωρίστηκαν μέσα στην ομίχλη της γέφυρας του Βατερλό, ενώ γύρω τους έπεφταν βόμβες.

Ύστερα από τη θεαλωδή Σκάρλετ Ο' Χάρα του "Όσα παίρνει ο άνεμος" μέσα στη θύελλα Βορείων και Νοτίων, η Βίβιαν Λη περνάει στην αιθέρια και ρομαντική μπαλαρίνα Μάιρα, και σημειώνει ένα καινούριο θρίαμβο στη χολιγουντιανή καριέρα της. Το οδοιπορικό μιας μεγάλης ηθοποιού του θεάτρου στην Έβδομη τέχνη, σ' ένα μοναδικό συνδυασμό ομορφιάς και ταλέντου. Η εικόνα της, που θα συμπληρωθεί σε λίγο με τη Λαίδη Χάμιλτον και τη Μπλάνς Ντιμπούα, παραμένει φευγαλέα, σχεδόν άπιαστη, σα να μην τη γνωρίσουμε ποτέ. Η συνάντησή της στη "Γέφυρα της αμαρτίας" με το Ρόμπερτ Τέιλορ, τον ωραιότερο άντρα της εποχής, ένα μυστακοφόρο γόν, που κερδίζει ιδιαίτερα με τη στολή του αξιωματικού, ήταν μια ευτυχισμένη στιγμή. Ζευγάρι που διαθέτει τεράστια ερωτική και συγκινησιακή δύναμη, σ' ένα από τα ωραιότερα ερωτικά μελοδράματα. Στην Αθήνα στοίχισε αρκετά δάκρυα όταν έφτασε το Φλεβάρη του 1947 σε δύο αίθουσες (Εσπερος - Κρόνος) σε δύο εβδομάδες σκαρφάλωσε στις 100 χιλιάδες εισιτήρια.

N. M.

BIBIAN ΛΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΛΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 12:10 π.μ.

Η. Π. Α., μαυρόασπρη 1940.
Σκηνοθεσία : Μέρβιν Λε Ρόι.
Σενάριο : S.N. Behrman, Hans Rameau, George
Froeschel από το θεατρικό
έργο του Ρόμπερτ Ε. Σέργουντ.
Φωτογραφία : Τζορτζ Ρίττεμπεργκ
Μουσική : Χέρμπερτ Σιότταρτ
Παίζουν : Βίβιαν Λη, Ρόμπερτ Τέιλορ, Μαρία
Ουσπένοκαγια, Λουσίλ Γουάτσον,
Σ. Ομπρεϊ Σμιθ, Βιρτζίνια Φιλντ.
Παραγωγή : M.G.M. (Σίντνεϊ Φράνκλιν)
Διάρκεια 103 λεπτά

waterloo η γέφυρα bridge της αμαρτίας

Από την ομίχλη του παλιού Χόλιγουντ ξεπηδάει η γοητεία μιας ολόκληρης εποχής, γύρω από την ερωτική ιστορία μιας χορεύτριας κι ενός αξιωματικού στα χρόνια του Α΄ παγκόσμιου πόλεμου. Γνωρίστηκαν στη γέφυρα του Βατερλό, ερωτεύτηκαν τρελλά. Εκείνος έφυγε, σε λίγο γράφτηκε πως σκοτώθηκε. Εκείνη αγωνίστηκε να επιβιώσει, κάνοντας το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου. Κάποτε εκείνος θα γυρίσει και θα την ξαναβρεί για να την κρατήσει για πάντα κοντά του. Φινάλε στη γέφυρα της αγάπης, όπως ακριβώς και το ξεκίνημα.

Κορυφαία στιγμή του ρομαντικού έρωτα στο Χόλιγουντ, μέσα στα στούντιο της Μέτρο Γκόλντουν Μάγερ, από ένα φημισμένο σκηνοθέτη του '30, το Μέρβιν Λε Ρόι που κατόρθωσε με τη δεξιοτεχνία του και τη γοητεία του πρωταγωνιστικού ζευγαριού, το ριμέικ να σβήσει εντελώς την πρώτη ταινία του 1931, γυρισμένη από το Τζέιμς Γουήλ στην Ουινβέρσαλ. Το γνήσιο θεατρικό του Σέργουντ, που σπρίχτηκε η πρώτη ταινία, ήταν η θλιβερή ιστορία ενός Καναδού ναύτη με μια πόρνη στο Λονδίνο του Α΄ πόλεμου. Η Βερσιόν του 1940 έδωσε διαφορετικό ύφος, λάμψη και στυλ: η ηρώδα είναι μπαλαρίνα, πανέμορφη και αθάνα, κι εκείνος αξιωματικός από αριστοκρατική οικογένεια της Σκωτίας. Γνωρίστηκαν μέσα στην ομίχλη της γέφυρας του Βατερλό, ενώ γύρω τους έπεφταν βόμβες.

Ύστερα από τη θεατρική Σκάρλετ Ο' Χάρα του "Όσα παίρνει ο άνεμος" μέσα στη θύελλα Βορείων και Νοτίων, η Βίβιαν Λη περνάει στην αιθέρια και ρομαντική μπαλαρίνα Μάιρα, και σημειώνει ένα καινούριο θρίαμβο στη χολιγουντιανή καριέρα της. Το οδοιπορικό μιας μεγάλης ηθοποιού του θεάτρου στην Έβδομη τέχνη, σ' ένα μοναδικό συνδυασμό ομορφιάς και ταλέντου. Η εικόνα της, που θα συμπληρωθεί σε λίγο με τη Λαίδη Χάμιλτον και τη Μπλάνς Ντιμπού, παραμένει φευγαλέα, σχεδόν άπιαστη, σα να μην τη γνωρίσουμε ποτέ. Η συνάντησή της στη "Γέφυρα της αμαρτίας" με το Ρόμπερτ Τέιλορ, τον ωραιότερο άντρα της εποχής, ένα μυστακοφόρο γόν, που κερδίζει ιδιαίτερα με τη στολή του αξιωματικού, ήταν μια ευτυχισμένη στιγμή. Ζευγάρι που διαθέτει τεράστια ερωτική και συγκινησιακή δύναμη, σ' ένα από τα ωραιότερα ερωτικά μελοδράματα. Στην Αθήνα στοίχισε αρκετά δάκρυα όταν έφτασε το Φλεβάρη του 1947 σε δύο αίθουσες (Εσπερος - Κρόνος) σε δύο εβδομάδες σκαρφάλωσε στις 100 χιλιάδες εισιτήρια.

N. M.

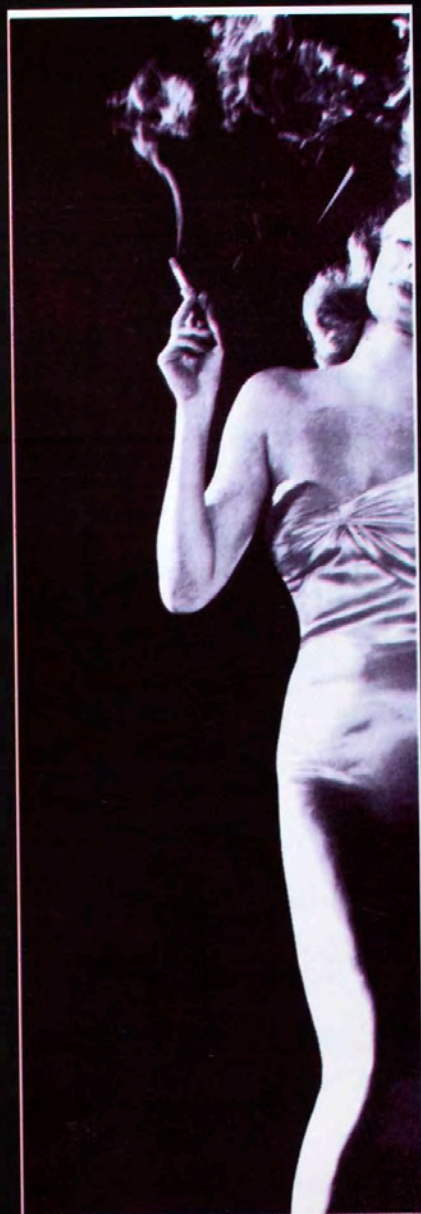
РІТА
ХЕІΓΟΥΟΡΘ

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΡΙΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 8:30 μ.μ.

Η. Π. Α., μαυρόασπρη 1946.
Σκηνοθεσία : Τσαρλς Βίντορ.
Σενάριο : Μάριον Πάρσονετ, από μια ιστορία
του Ε. Α. Έλινγκτον.
Παίζουν : Ρίτα Χέιγουορθ, Γκλεν Φορντ,
Τζορτζ Μακρίντι, Στίβ Γκερέι, Τζόζεφ
Καλέια.
Διάρκεια 110 λεπτά

gilda τζίλντα

Από τα ανεπανάληπτα φιλμ νουάρ του Χόλιγουντ της δεκαετίας του '40, με τη Τζίλντα της Ρίτα Χέιγουορθ να μετατρέπεται σε "μήλο της έριδος" ανάμεσα σε δύο άντρες: ένα παλιό εραστή (Φορντ) κι ένα σύζυγο (Μακρίντι), παλιό φίλο του πρώτου και ιδιοκτήτη ενός νυκτερινού κέντρου, στο οποίο πιάνει δουλειά ο άλλος. Τρία πρόσωπα με ένα σενάριο που θα μπορούσε να είναι γελοίο αλλά που χάρη στο στιλιζάρισμα, την ατμόσφαιρα και τις ερμηνείες, μετατρέπεται σε κάτι άλλο, κάτι μοναδικό και ανεπανάληπτο.

Σεξ, ερωτισμό, αισθησιασμό, η Ρίτα Χέιγουορθ τα είχε όλα και με το παραπάνω. Με άλλα λόγια είχε αυτό το "It", που ζητούσε από την ερωτική γυναίκα η Έλινορ Γκλιν στη δεκαετία του '30. Αυτό που είχαν η Κλάρα Μπούου, η Λουίζ Μπρουκς, η Τζιν Χάρλοου, ή αργότερα η Μέριλιν Μονρόε. Φτάνει να τη δεις, στο ρόλο της Τζίλντα, στη μέση της πίστας, αγέρωχη, ντυμένη στα μαύρα, να κάνει ένα μοναδικό στριπ-τιζ με τα μακρυά γάντια της, ενώ τραγουδάει το "Πουτ δε μπλέιμ ον Μείμ", για να καταλάβεις τι συμβόλιζε η "εκρηκτική Ρίτα" για τους άντρες της μεταπολεμικής γενιάς. Μυστηριώδης, προκλητική, ποθητή, με τη γοητεία και γενικά το γκλάμορ εκείνο που κεραυνοβολούσε τους άντρες (από τον Αγά Χαν μέχρι τον Όρσον Γουέλς, που ήταν ανάμεσα στους άντρες της), η Ρίτα Χέιγουορθ παραμένει μια από τις πιο σημαντικές, πιο υπέροχες και καταπληκτικές "θεές του έρωτα".

N. Φ. Μ.

Η Έλλη Πασπαλά γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη, από γονείς Έλληνες Θεσσαλονικείς, που είχαν μεταναστεύσει εκεί το 1955.

Ξεκίνησε τις μουσικές της σπουδές στο πιάνο σε ηλικία έξι χρονών. Οι σπουδές αυτές συνεχίστηκαν στο Manhattan School of Music, από το οποίο πήρε το δίπλωμά της Bachelor of Arts στα 22 της.

Οι καλλιτεχνικές της ανησυχίες και γνώσεις εμπλουτίστηκαν από την επισταμένη και πολύχρονη μελέτη τραγουδιού - δασκάλα της ήταν η σοπράνο Judith Raskin - και ηθοποιίας με το γνωστό ηθοποιό William Hickey και αξιοποιήθηκαν με τη συμμετοχή της σε συναυλίες στις Η.Π.Α. και τον Καναδά, καθώς και σε παραστάσεις όπερας. Πολύ σημαντική ήταν η συνεργασία της με το σκηνοθέτη Bob Wilson στην παράσταση της όπερας του Gavin Bryars "Medea" στη Νέα Υόρκη. Στην Αθήνα μετοίκισε το 1982. Ο Μάνος Χατζιδάκις, έχοντας αναγνωρίσει τα ερμηνευτικά της χαρίσματα, την περιβάλλει με την εμπιστοσύνη του, και αυτή αμέσως καθιερώνεται ως βασική συνεργάτις του.

Οι αισθητικοί ορίζοντες του Ελληνικού τραγουδιού δεν της ήταν άγνωστοι, μιας και στην Αμερική ερμήνευε συχνά σε συναυλίες νεοελληνικά τραγούδια. Με το Μάνο Χατζιδάκι συνεργάστηκε μέχρι το 1988.

Μετά προτίμησε τη μοναξιά του ερμηνευτή, διευρύνοντας τις προσεγγίσεις της τόσο αισθητικά, όσο και γεωγραφικά.

Στην πολύχρονη σταδιοδρομία της στην Ελλάδα έχει συνεργαστεί με πολλούς σπουδαίους δημιουργούς, όπως το Μίκη Θεοδωράκη, το Διονύση Σαββόπουλο, τους Χάρη και Πάνο Κατσιμίχα, το Γιώργο Κουρουπό, το Νίκο Ξυδάκη, το Στάμο Σέμση, τη Λένα Πλάτωνος, τον Ηλία Λιούγκο και τελευταία με το Σταμάτη Κραουνάκη.

Υπήρξε προπομπός του Randy Newman στη συναυλία του στο ΠΑΛΛΑΣ το 1989 και μετέφερε την τέχνη της φωνής της με προσωπικές συναυλίες σε ολόκληρη την Ελλάδα, την Κύπρο, την Αμερική, την Ευρώπη, και την Ιαπωνία, ερμηνεύοντας τραγούδια Ελληνικά, αλλά και της διεθνούς μουσικής σκηνής νεότερα ή παλιά.

Τη δισκογραφική προσωπική της δραστηριότητα ξεκίνησε με το δίσκο "ΣΤΗΝ ΛΑΜΨΗ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ" το 1988, που περιείχε τραγούδια ξένων δημιουργών. Από το δίσκο αυτό έγινε μια επιλο-

γή για μια έκδοση, που κυκλοφόρησε μόνο σε CD στην Ιαπωνία, με το τραγούδι "YOUKALI". Ο τίτλος του, "EUROPEAN FEMALE FAVORITES" (1990). Συνέχισε την αναζήτησή της σε νέους ερμηνευτικούς δρόμους με το δίσκο "ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΛΩΤΟΦΑΓΩΝ" του Στάμου Σέμση και του Βασίλη Νικολαΐδη (1990). Ένα χρόνο μετά ο δίσκος αυτός ηχογραφήθηκε στο Λονδίνο, με στιχουργό το Laurence Roman και τίτλο "LINING A LIFE". Μια ειδική έκδοση, που κυκλοφόρησε και στην Ελλάδα, αποκλειστικά σε CD.

Η μέχρι τώρα πορεία της επισφραγίστηκε με την πρόσκληση από το Μέγαρο Μουσικής να συμμετάσχει στον κύκλο "ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ", τον Ιανουάριο του 1993, στα πλαίσια των εκδηλώσεων του ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΑΝΑΛΟΓΙΟΥ.

Η δισκογραφική έκδοση "Η ΕΛΛΗ ΠΑΣΠΑΛΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ" είναι μια ζωντανή ηχογράφηση της συναυλίας. Είναι μια κατάθεση της πορείας της Έλλης Πασπαλά. Ένα πρόγραμμα ριψοκίνδυνο, που περιείχε πολύ μεγάλη γκάμα τραγουδιών που εκφράζουν το νου και την καρδιά της, την ψυχοσύνθεσή της.

Η τελευταία χρονιά έχει σφραγιστεί με πολλές ζωντανές εμφανίσεις. Μετά από μια σειρά επιτυχημένων εμφανίσεων με το γνωστό σαξοφωνίστα DAVID LYNCH το Χειμώνα του '93 - '94, η Έλλη Πασπαλά οδηγείται σε προσωπικές συναυλίες στην Ολλανδία και σε όλη την Ελλάδα, όπου το κοινό την υποδέχεται με μεγάλο ενθουσιασμό.

Η πιο πρόσφατη δισκογραφική εμφάνισή της Έλλης Πασπαλά είναι στο "ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΕΙΚΟΝΑ - ΓΟΒΑ ΣΤΙΛΕΤΤΟ" του Σταμάτη Κραουνάκη (WARNER 1994). Εδώ της επιτρέπεται να δείξει μια πλευρά του μουσικού της χαρακτήρα που ίσως έχει μείνει άγνωστη για το πλατύ κοινό.

Δραματική μα και χαριτωμένη, σπαραχτική μα και τρυφερή, η ελληνική φωνή της Έλλης Πασπαλά ακούγεται μέσα από τη μουσική και τους στίχους του Σταμάτη Κραουνάκη, και σε ένα τραγούδι, σε στίχους της Αμαλίας Μέλη (LADY STILETTO).

έλλης συναυλία πασπαλά

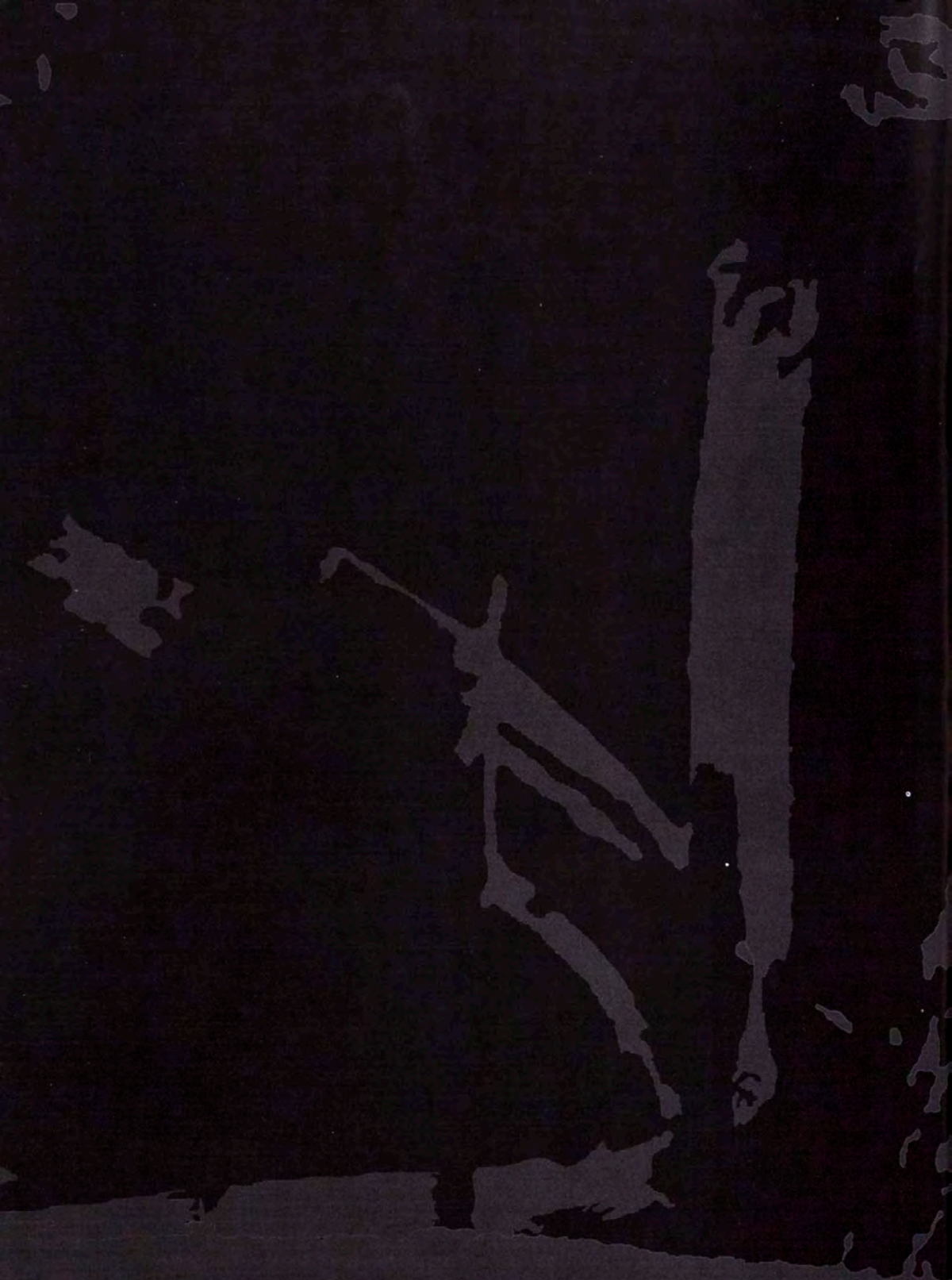
Δ Ι Σ Κ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

1. "ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΕΙΚΟΝΑ" - ΓΟΒΑ ΣΤΙΛΕΤΤΟ
Σταμάτη Κραουνάκη, Αμαλίας Μέν (1994)
2. "Η ΕΛΛΗ ΠΑΣΠΑΛΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ" - Ελλήνων και Ξένων Δημιουργών (1993)
3. "LIVING A LIE" -
Σταύρου Σέμση, Laurence Roman (1993)
4. "ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΛΩΤΟΦΑΓΩΝ" -
Στάμου Σέμση, Βασίλη Νικολαΐδη (1990)
5. "ΣΤΗ ΛΑΜΨΗ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ" -
Ξένων Δημιουργών (1988)

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1. "EUROPEAN FEMALE FAVORITES" -
Ιαπωνία (1990)
2. "CAIRO" -
Στάμου Σέμση (1989)
3. "ΑΠΡΙΛΗ ΨΕΥΤΗ" -
Χάρη και Πάνου Κατσιμίχα (1989)
4. "Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΕΡΜΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ" -
Διονύση Σαββόπουλου (1988)
5. "ΣΤΟ ΣΕΙΡΙΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ" -
Μάνου Χατζιδάκι (1988)
6. "ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ" -
Μάνου Χατζιδάκι (1987)
7. "ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ" -
Γιώργου Κουρουπού (1987)
8. "ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ" -
Μάνου Χατζιδάκι (1986)
9. "ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ" -
Ηλία Λιούγκου
10. "ΟΙ ΜΠΑΛΛΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΘΗΝΑΣ" -
Μάνου Χατζιδάκι (1984)
11. "ΜΕΜΕΝΤ, ΓΕΡΑΚΙ ΜΟΥ" -
Μάνου Χατζιδάκι (1983)
12. "ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ" -
Μάνου Χατζιδάκι (1982)

ΑΒΑ
ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΡΙΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 12:10 π.μ.

Μαυρόασπρη 1946.

Σκηνοθεσία : Ρόμπερτ Σιόντμακ.

Σενάριο : Άντονι Βέιλερ από διήγημα του
Έρνεστ Χέμινγουεϊ.

Φωτογραφία : Έλγουντ Μπρεντέλ

Παίζουν : Μπάρτ Λάνκαστερ, Έντμοντ Ο'
Μπράιαν, Άβα Γκάρντινερ, Άλμπερτ

Ντέκερ, Σαμ Λεβίν, Βιρτζίνια Κριστίν,
Τσαρλς Μακ Γκρο.

Διάρκεια 105 λεπτά.

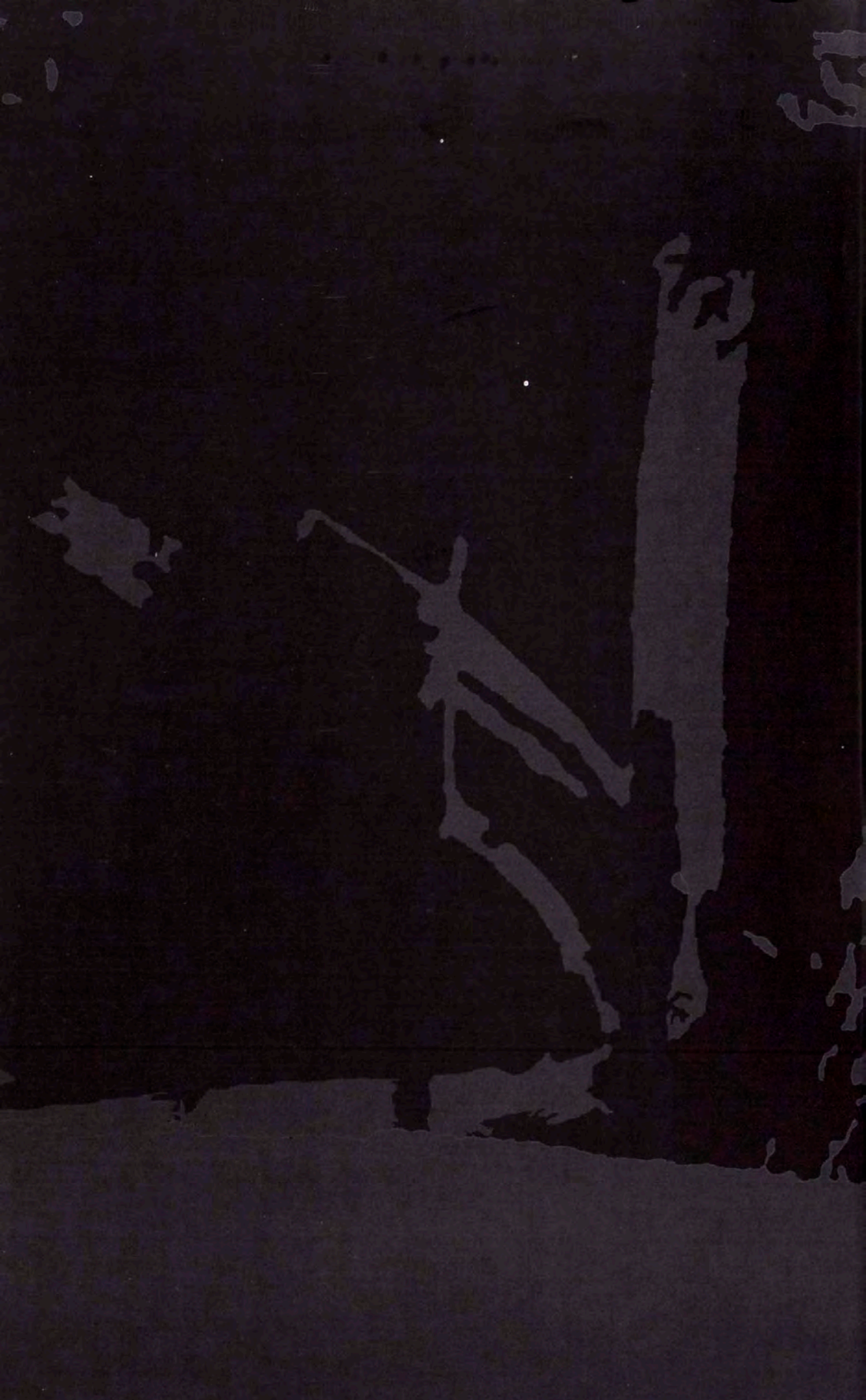
the killers οι δολοφόνοι

Η ιστορία αρχίζει σε μια μικρή επαρχιακή πόλη με τον ήρωα να περιμένει να καταφθάσουν οι δυο γκάνγκστερ που θα το σκοτώσουν.

Όταν τελικά φτάνουν οι πληρωμένοι δολοφόνοι ανακαλύπτουν, με έκπληξη, πως το θύμα του περιμένει. Κι είναι μέσα από ένα μεγάλο φλας-μπακ που ακολουθεί που θα μάθουμε τους λόγους που τον οδήγησαν σ' αυτή την παθητική του στάση. Λόγοι βέβαια που έχουν να κάνουν με μια προδοσία. Της μοιραίας γυναίκας που ερμηνεύει η Άβα Γκάρντνερ.

Βρισκόμαστε στη δεκαετία του '40, όταν το αστυνομικό θρίλλερ, το ονομαζόμενο φιλμ νουάρ, είχε αρχίσει να επιβάλλει τους δικούς του κανόνες: πρόσωπα που κινούνται σ' ένα γκρίζο χώρο (ανάμεσα στο μαύρο και το άσπρο), γυναίκες μοιραίες που οδηγούσαν τους άντρες στην καταστροφή τους (ο μισογυνισμός ήταν βασικό στοιχείο στις ταινίες αυτές), φόντο συνήθως η μεγαλούπολη, με βρώμικα ξενοδοχεία, μισοφωτισμένα σοκκάκια, ύποπτα μπαρ, μαύρη γενικά ατμόσφαιρα (η ταινία ήταν σχεδόν πάντα γυρισμένη σε μαυρόασπρο φιλμ).

Μέχρι τους "Δολοφόνους", η Γκάρντνερ εμφανιζόταν σε μικρούς ρόλους που δεν τη βοηθούσαν ιδιαίτερα στην καριέρα της. Με την ταινία όμως του Σιόντμακ, στο ρόλο της γυναίκας που προδίδει το Μπαρτ Λάνκαστερ, προκαλώντας τελικά το θάνατό του, η Γκάρντνερ έδειξε τις ικανότητές της, όχι τόσο ερμηνευτικές όσο κινηματογραφικής παρουσίας. Σέξι, με ένα ασυναγώνιστο γκλάμορ, με τον ερωτισμό εκείνο που τρελαίνει τους άντρες και τους οδηγεί στις πιο παράλογες πράξεις. Σύντροφος γκάνγκστερ στους "Δολοφόνους", Ρωσίδα κόμπσσα στον "Παίκτη", όμορφη μιγάδα στο "Σόου Μπόατ", ιδανική, ρομαντική γυναίκα στο "Η Πανδώρα και ο Ιπτάμενος Ολλανδός", σταρ με τεμπεραμέντο και ακαλίνωτα πάθη στην "Ξυπόλυτη κόμπσσα", η Άβα Γκάρντνερ έχει σημαδέψει ανεξίτηλα μιαν ολόκληρη εποχή του Χόλιγουντ.

ΜΕΛΙΝΑ
ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ώρα 8:30 μ.μ.

Ελλάδα - Η. Π. Α., μαυρόασπρη 1961.

Σκηνοθεσία : Ζιλ Ντασέν

Σενάριο : Μαργαρίτα Λυμπεράκη

Φωτογραφία : Ζακ Νατό

Μουσική : Μίκης Θεοδωράκης

Παραγωγή : Μελίνα Φιλμ (Ζιλ Ντασέν)

Παίζουν : Μελίνα Μερκούρη, Άντονι Πέρκινς,

Ραφ Βαλόνε, Στέλιος Βόκοβιτς,

Ζωρζ Σαρρή, Τζ. Καρούσος, Ολυμπία

Παπαδούκα.

Διάρκεια 116 λεπτά

Phaedra Φαίδρα

Ίσως η πραγματοποίηση της "Φαίδρας" ξεκίνησε από μια συνάντηση της Μελίνας με τη Μαργαρίτα Λυμπεράκη. Λίγο μετά το "Ποτέ την Κυριακή".

Η Μελίνα ομολόγησε στη συγγραφέα των "Ψάθινων Καπέλων" και του "Άλλου Αλέξανδρου" ότι βαρέθηκε να παίζει τις "ελεύθερες" γυναίκες...

"Θέλω μια κυρία του καλού κόσμου, μια αριστοκράτισσα, μια γυναίκα με νέες εμπειρίες, μέσα σε κοσμοπολίτικο περιβάλλον...". Η Λυμπεράκη βρήκε την ιδέα πολύ ενδιαφέρουσα και αποφάσισε να συνδυάσει την πρόσφατη τραγωδία από ναυάγιο Ελληνικού πλοίου (υπάρχουν οι σκηνές του τέλους στην ταινία) με ένα σύγχρονο "Ιππόλυτο". Έτσι έφτασε η Μελίνα στη "Φαίδρα", μυθικό ρόλο της, μια γυναίκα εκπληκτικής ομορφιάς (ωραιότερη δεν την είδαμε ποτέ) γεμάτη πάθος, έρωτα, ζωντάνια, κολληγουντιανή star ντυμένη με γούστο από τη Ντένη Βαχλιώτη...

Η Ελληνική τραγωδία σε σύγχρονο περιβάλλον των εφοπλιστών, η μαγεία της Ελληνικής θάλασσας, ένας έρωτας που οδηγεί στο θάνατο, η Ύδρα, το Παρίσι, το Λονδίνο, και τα μάρμαρα του Παρθενώνα στο Βρετανικό μουσείο, μπροστά στα τεράστια έκπληκτα μάτια της Φαίδρας και του Άντονι Πέρκινς στο ρόλο του Ιππόλυτου. Ίσως από εκείνη τη στιγμή χαρακτηρίστηκε στο μυαλό της μυθικής αυτής γυναίκας η "επιστροφή των Ελγινείων"... Μεγάλη παραγωγή η "Φαίδρα" του Ζιλ Ντασέν, προσφέρει ακόμη την παρουσία ενός ακόμα διεθνούς star, του Ραφ Βαλλόνε, στο ρόλο του Θησέα... Εξαιρετικό καστ στους πρώτους ρόλους, και η μαγική μουσική του Μίκι Θεοδωράκη που συνοδεύει με μοναδικό τρόπο τις ερωτικές στιγμές της Φαίδρας και του Ιππόλυτου...

Η συνεργασία Ντασέν - Μελίνας βρίσκεται εδώ στην καλύτερη στιγμή της. Ένας σπουδαίος ρόλος για την τελευταία μεγάλη star, που έκλεισε μια μεγάλη εποχή του κινηματογράφου. Μια εποχή που ο φακός ερωτευόταν ακόμα τις Βεντέπες, μακρινή θύμψη από τη γοητεία της Γκρέτα Γκάρμπο, της Μαρλέν Ντίτριχ, της Ζάρα Λεάντερ...

Και πίσω από την κάμερα σκηνοθέτης δημιουργός, ο Ζιλ Ντασέν, σαν άλλος Στέρνμπεργκ μπροστά σε μια θεοποιημένη Μελίνα - Μαρλέν... Δύο περιπτώσεις που έγραψαν τη δική τους ιστορία.

Πολλές οι ομοιότητες ανάμεσά τους. Ακόμη και το ότι γύρισαν επτά μεγάλες ταινίες ο καθένας, αφιερωμένες στην "υπεργυναίκα" που δημιούργησαν... και λάτρεψαν...

Την ανακάλυψε στα 16 της χρόνια ο Μίκης Θεοδωράκης και, από τότε, έγινε η ιδανική ερμηνεύτρια των τραγουδιών του. Ο ρόλος της στην έντεχνη ελληνική μουσική είναι πολύ σημαντικός, καθώς και στη διάδοσή της στο εξωτερικό, μια και έχει εμφανιστεί σε κορυφαία θέατρα όπως:

- J. F. KENNEDY CENTER (Ουάσιγκτον)
- ROYAL ALBERT HALL (Λονδίνο)
- SALLE TSCAIKOVSKI (Μόσχα)
- OPERA HOUSE (Βερολίνο)
- OLYMPIA (Παρίσι)

Έχει εμφανιστεί σε συναυλίες σε όλο τον κόσμο και έχει αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές. Η "GUARDIAN" έγραψε για τη φωνή της ότι "είναι ένα δώρο των Θεών του Ολύμπου". Εντυπωσίασε παντού με την κοινωνική και πολιτική της δράση.

Έχει ερμηνεύσει πολλά τραγούδια του Μάνου Χατζιδάκι. Επίσης, του Βαγγέλη Παπαθανασίου, του Bertolt Brecht, του Leo Brouwer, του Livanelli.

Σήμερα, η Μαρία Φαραντούρη με το 5μελές της σχήμα, από κλασικά όργανα και εξαιρετικούς μουσικούς, ερμηνεύει Μίκη Θεοδωράκη και Μάνο Χατζιδάκι, με το δικό της ευαίσθητο, μοναδικό τρόπο. Το τελευταίο της άλμπουμ με τίτλο "Η Βεατρίκη στην Οδό Μηδέν", κυκλοφόρησε το Νοέμβριο του 1994.

συνεργεία
φαραντούρη

Ευχαριστούμε τους:

Θόδωρο Αδαμόπουλο
ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΑΘΗΝΑ

Ζιλ Ντασέν, Αθήνα

Anne Morra, Jytte Jensen,
ΜοΜα (ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ), Νέα Υόρκη
Παντελή Μητρόπουλο,
ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, Αθήνα

Γιώργο Σπέντζο
ΣΠΕΝΤΖΟΣ ΦΙΛΜ, Αθήνα,

Γιάννη Τακαζιάδη
U.I.P., Αθήνα

Γιώργο Μιχαλίδη,
ΕΛΚΕ, Αθήνα

Κωνσταντίνο Χειλά,
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ-ΧΕΙΛΑΣ, Αθήνα

Φωτογραφικό υλικό:
Θάνος Φουργιώτης
Σωτήρης Ρίγγας (Cine- Nostalgia)

